

مەيموونى شىنگاوا *

ھاروكى موراكامى

لە فارسيەوہ: دینۆ



۲۵ى شوباتى ۲۰۲۲ چىرۆك

بەم دوايىيانە بە زۆر ناوى خۆى بىر دەھاتەوہ. بە زۆرى كاتىك كەسىك لە ناکاوا لە ناوہكەى دەپرسى، ئەوہى بەسەردا دەھات. بۇ نمونە كاتىك بۇ كورتكردەنەوہى قولى كراسەكەى دەچوۋە دوكانىك و بەرگدرووہكە * دەپرسى: خاتوون ناوتان چىيە؟ يەكسەر تووشى

لهبیرچوونهوه دهبووهوه. تهنیا ریگه‌ی بیرهاتنه‌وه‌ی ناوی ئه‌وه بوو بروانامه‌ی لیخوری‌نه‌که‌ی بیئیتته دهره‌وه و له‌سه‌ر ئه‌ودا ناوه‌که‌ی خوی بخوینیتته‌وه. ئه‌مه له لای ئه‌و که‌سانه زور سه‌یر دیاریبوو. ئه‌گه‌ر له کاتی قسه‌کردن له ته‌له‌فوندا ئه‌وه‌ی به‌سه‌ردا بهاتبایه، ناچار بووایه له‌ناو جانتاکه‌یدا بگه‌ریت، بیده‌نگییه‌ک دروست ده‌بوو، که‌سه‌که‌ی به‌رانبه‌ری سه‌ری له‌وه سوور دهما و نه‌یده‌زانی خه‌ریکه‌ چ شتیک روو بدات. هه‌ر کاتیک ئه‌و ده‌ستپیشخه‌ری ده‌کرد و خوی ناوی خوی ده‌گوت، له بیرهاتنه‌وه‌ی ناوه‌که‌ی کیشیه‌که‌ی نه‌بوو. هه‌تا کاتیک بی‌ری ده‌هاته‌وه که ره‌نگه ئه‌وه‌ی بی‌ر نه‌یه‌ته‌وه که یادگی به باشی کاری ده‌کرد، به‌لام کاتیک په‌له‌ی بوو، یان که‌سیک له ناکاو ناوی لی ده‌پرسی، یادگی وه‌ک گلوپیک بلاچه‌یه‌کی لی دها و ده‌کوژایه‌وه؛ ناوی خوی به‌ته‌واوی له بی‌رده‌کرد. هه‌رچه‌نده‌ی هه‌ولی دها زیاتر له‌وه تیده‌گه‌یشت ئه‌و ناوه‌ی که ته‌مه‌نیک له‌گه‌لیدا ژیاوه، بی‌ری ناکه‌ویتته‌وه.

جگه له ناوی خوی هیچ شتیکی دیکه‌ی بی‌ر نه‌ده‌چووه‌وه؛ ناوی ئه‌و مرو‌قانه‌ی ده‌وروبه‌ری، ناوونیشان، ژماره‌ی ته‌له‌فون، به‌رواری له‌دایکبوون، ژماره‌ی ناسنامه‌ی خویشی له بی‌ر بوو. ته‌نانه‌ت ژماره‌ی ته‌له‌فونی هاو‌ریکان و کریاره گرنگه‌کانیشی له بی‌ر بوو. یادگی هه‌میشه باش بوو، تهنیا له بیرهاتنه‌وه‌ی ناوی خویدا کیشیه‌ی هه‌بوو. ئه‌و ئاریشه‌ نزیکه‌ی سالیک پیشی ده‌ستی پی‌ کردبوو، پیش ئه‌وکاته هه‌رگیز شتی وای به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو.

ناوی دوا‌ی هاوسه‌رگیری، میزوکی ئاندو بوو، ناوی کچینییشی ئاوزاوا بوو.

هیچ یه‌ک له‌و ناوانه‌ نائاسایی و جیاواز نه‌بوون، تینه‌ده‌گه‌یشت بوچی بی‌ری ده‌چووه‌وه. پیش سی سالان کاتیک له‌گه‌ل پیاویک به ناوی تاکاشی ئاندو هاوسه‌رگیری کرد، پاشناوی ئاندوی بو ناوه‌که‌ی زیاد بوو، بووه میزوکی ئاندو. سه‌ره‌تا راهاتن به‌و ناوه‌ نوییه که‌میک سه‌خت بوو، شیوازی دهربرینی ناوه‌که به لایه‌وه بی‌مانا بوو، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند جاریک له‌به‌ر خو‌یه‌وه گوتییه‌وه، خووی پیوه‌ گرت و پیی راهات. به به‌راوردکردن به هه‌ندیک ناوی تری وه‌ک میزوکی میزوکی، یان میزوکی میکی که سه‌رده‌مانیک هاو‌رییه‌کی هه‌بوو خانه‌واده‌که‌ی ناوی میکی بوو، میزوکی ئاندو هینده‌ش خراو دیار نه‌بوو. ماوه‌یه‌ک درێژه‌ی کیشا به‌لام ورده‌ ورده به ناوه‌ نویکه‌ی راهات.

سالیك پيشتر بيرچوونه‌وهی ناوه‌که‌ی دهستی پی کردبوو. سه‌ره‌تا مانگی جاريک بوو، به‌ره‌به‌ره ژماره‌ی بيرچوونه‌وه‌کان هه‌لکشا، تا وای لی هات هه‌فته‌ی جاريک ناوی خوی بير ده‌چووه‌وه. کاتيک ميزوکی ئاندو له هزريدا نه‌ده‌ما ده‌بووه ژنيکی بيکه‌س و بيتا‌وونيشان. هه‌تا جزدانه‌که‌ی پی بوو، کيشه‌يه‌کی وای نه‌بوو، به‌لام کاتيک جانتا‌که‌ی ون کرد، هيچ به‌لگه‌يه‌کی به‌ دهسته‌وه نه‌ما. وه‌کو بيرچوونه‌وه‌ی فيلمی هيندی * نه‌بوو، هيشتا ده‌يتواني ناوونيشان يان ژماره‌ی ته‌له‌فونی بير بکه‌ويتته‌وه و به‌يه‌کجاری بزر نه‌بيت. سه‌رباری ئه‌وه‌ش، بيرچوونه‌وه‌ ئازاری ده‌دا، هه‌ستی ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ وایه له‌ خه‌ويکی قولدا بيت و خه‌به‌ری نه‌بيتته‌وه. * ميزوکی رويشته‌ زي‌ه‌نگه‌ريک و بازنگيکی بچکوله‌ی کرې، داوای له‌ زي‌ه‌نگه‌ره‌که کرد که ناوی خوی، واته: ميزوکی ئاوزاوی له‌سه‌ر بنه‌خشيتت. هه‌ستی ده‌کرد وه‌ک ئه‌و سه‌گ و پشيلانه‌ی لی هاتووه که هه‌ميشه په‌تيکیان به‌مله‌ويه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ميشه هه‌ولی ده‌دا له‌ کاتي رويشته‌ده‌روه‌ه ئه‌و بازنگه‌ له‌گه‌ل خويدا ببات. هه‌ر ساتيک ناوی خوی بير چووه‌وه ته‌نيا نيگايه‌کی له‌ مه‌چه‌کی بکردبا به‌س بوو، ئیدی پيوستې به‌ ده‌ره‌يتانی ناسنامه نه‌بوو، له‌ ته‌ماشاکردنه‌ عه‌نتيکه‌کانی ئه‌وانی دی رزگاری ده‌بوو.

هيچ شتيکی له‌باره‌ی ئه‌و کيشه‌يه‌وه به‌ هاوسه‌ره‌که‌ی نه‌گوت. ده‌يزانی ئه‌گه‌ر پياوه‌که‌ی ئه‌وه‌ی بزانيا يه‌کسه‌ر به‌ هاوسه‌رگيريه‌که‌يانی ده‌به‌سته‌وه. پياويک بوو له‌باره‌ی هه‌موو شتيکه‌وه سه‌ره‌به‌گيچهل بوو، ويستی ئازاردانی که‌سی نه‌بوو، به‌لام ئه‌وه‌ سروشتی وی بوو، هه‌ميشه ليکدانه‌وه‌ی زوری بۆ شته‌کان ده‌کرد. پياويکی زوريش چيره‌دريژ * بوو کاتيک ده‌ستی به‌ قسان ده‌کرد. له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو ميزوکی هيچی پی نه‌گوت. پنی وابوو ئه‌گه‌ر بۆ ميژده‌که‌ی باس بکات، ميشکی ده‌بات و سه‌ری لی ده‌شيويتت. ميزوکی له‌ پياوه‌که‌ی دلگران نه‌بوو، سه‌باره‌ت به‌ خانه‌واده‌که‌شی هه‌ستی خراپی نه‌بوو، جگه‌ له‌و خوه‌ کنجکولييه‌ی که‌ وه‌خت و ناوه‌ختی بۆ نه‌بوو، له‌ هيچ شتيکی تر بيزار نه‌بوو. خه‌زووری ميزوکی دکتوريک بوو نورينگه‌يه‌کی بچووی له‌ شاری ساکاتا له‌ ناوچه‌ی پاريزگای ناماگاتا به‌ريوه‌ ده‌برد. خه‌سوو و خه‌زووری که‌سانيکی خو‌پاريژ بوون، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ميژدی ميزوکی کورې دووه‌ميان بوو، زور ده‌ستيان له‌ ژيانی وه‌رنه‌ده‌دا. ميزوکی خه‌لکی ناگويا بوو، ژبه‌ر هه‌ندئ زستانه‌ سه‌رما و سه‌خته‌که‌ی ساکاتا ئازاری ده‌دا. به‌لام له‌ پاش عه‌ياميک، سالی چهن جاريک له‌وی ده‌رپويشت، ورده‌ ورده‌ شاره‌که‌ی به‌ دلدا چوو. ميزوکی و پياوه‌که‌ی دوو سال دواي هاوسه‌رگيريان

قەرزىيان ۋەرگرت و لە بالەخانەيەكدا لە شىنگاۋا شوقەيەكيان كرى. پياۋەكەي سىسالان بوو، لە تاقىگەي كۆمپانىيەيەكي دەرمان كارى دەكرد. ميزوكى بىستوشەشسالان بوو، لە كۆمپانىيەيە هۆندا كارى دەكرد. ۋەلامى پىۋەندىيەكانى دەدايەۋە، قاۋەي بۇ كرىيارەكان دەبرد، مامەلەكانى لەبەر دەگرتنەۋە و وىنەيەكي لى ئەرشىف دەكردن. مامەلەي كرىيارەكانى رايى دەكرد. مامى ميزوكى يەككىك لە بەرپىۋەبەرە جىيەجىكارەكان بوو، دواي ئەۋەي ميزوكى لە زانكۆي ژنان دىلۆمى بالاي ۋەرگرت، ئەو ئىشەي بۇ دۆزىيەۋە. ئىشكى زۆر سەرنجراكىش نەبوو، بەلام هەندىك بەرپرسىيارىتىي تىدا بوو، هىندەش خراۋ* نەبوو. هەر كاتىك فرۆشيارەكان لە دەرەۋەب بوونايە، ئەو بە كرىيارەكان رادەگەيشت و ۋەلامى پرسىيارەكانى دەدانەۋە. فرۆشيارەكانى لە كاتى مامەلەدا بىنيبوو، لىيانەۋە شىۋازى بەرپىكردنى كرىيار بە زوۋىي فىر ببوو. خىرايى و خاسىيەتەكانى هەموو خۆرەۋەكانى لەبەر بوو، دەيتوانى بە ئاسانى باۋەر بە كرىيار بەهىنىت كە لىخوپىنى ئەو ماشىنەيان ۋەك ئۆتۆمبىلىكى ئاسايى نىيە، سواربوونى ئەمەيان زۆر ئاسوودەترە. ميزوكى زۆر خوشمەشەرب* بوو، هەمىشە خەندەيەكي سەرنجراكىشى لەسەر لىو بوو، كە ھۆكار بش بۇ ئەۋەي كرىيارەكان لەگەلدا هەست بە ئاسوودەيى بكن. بە هەمان شىۋە زىرەكانە و بە ئاسانى دەيتوانى بىرى كرىيارەكان بخوئىننەۋە و رايان بگۆرپىت. بە داخەۋە سەربارى ئەۋەموو شتەش هىشتا بۆي نەبوو داشكان بۇ كرىيارەكان بكات، يان مامەلەكە تەۋاۋ بكات، يان شتىكى خۆرايى بە كرىيارەكان بدات، لەبەر ئەۋە بوو هەر كاتىك كرىيار رازى دەبوو مامەلەكە ئىمزا بكات، دەبوۋايە ميزوكى بانگى يەككىك لە فرۆشيارەكان بكات و رىژەيەك لە خىرەكەي بەر ئەو دەكەوت. ئەۋەي بۇ ميزوكى دەمايەۋە تەنيا داۋەتى جەمىك بوو لەلايەن ئەو فرۆشيارەي قازانجەكەي بردبوو.

جارجار بىرى لەۋە دەكردەۋە ئەگەر بەرپىۋەبەرانى كۆمپانىيا رىگەيان بەو دەدا ۋەك فرۆشيار كار بكات، ئەۋا فرۆشى ماشىنەكانيان زۆرتر دەبوو، بەلام ئەۋانى تر ۋەك ئەو لە شتەكەيان نەدەرۋانى*. كۆمپانىياكە هەر ئاۋا بوو. بەشى فرۆش جيا بوو لە بەشى بەرپىۋەبردن، جگە لە هەندىك حالەتى دەگمەن نەدەتوانرا سنوورى ئەو دوو ئىشە لىك تىپەرپىندرىن. ئەۋەش بە لايەۋە گرنگ نەبوو، كەسىكى زۆر بەتەماح نەبوو، بە دواي كارىكى هەمىشەبيدا وىل نەبوو، تەنيا دەيوست كاتەكانى دەۋامى بە رى بكات و لە پشۋەكانى سوۋدەند بىت.

لەسەر کار هیشتاش ھەر ناوی کچینی خۆی بە کار دەھینا، لەبەر خاتری گۆرینی ناوھەکی دەبوایە تەواوی زانیارییەکانی لە سیستەمی کۆمپیوتەری کۆمپانیادا بگۆریت. ئەو سەرئێشەییە نەدەھینا. لەبەر ھۆکاری دارایی ناویان لەنیو شووکردووھەکان نووسیوو، بەلام ناوھەکیان وەک خۆی هیشتبوو. خۆشی دەزانی ئەو کاریکی دروست نییە، بەلام لە شوینی کارەکی هیچ کەسێک لەو بارەییە گەیی نەکرد. ئەوان لەو سەرقاتر بوون بپەرژینە سەر ئەو چشتانە*. لەبەر ئەو ناوی لەسەر کارتێ سەر سنگی و سیستەمی ھانتەژووورەوی، ھەر میزۆکی ئۆزاوا بوو. نەیدەویست لە پاشناوی ھاوسەرەکی رابکات، بەلام گۆرینی، رپۆرەسمی زۆری دەویست، ژبەر ھەندی وازی لێ ھینا. ئەگەر یەکیکی بدۆزیایەو ئەو کارەکی لەباتیی ئەو بکردبا، خۆشحال دەبوو ناوی میزۆکی ئاندو بە کار بەینیت. پیاوھەکی لەو ئاگادار بوو، بەلام پینەدەچوو کیشەییەکی لەگەڵ ئەو ھەبیت. چونکە ھۆکارەکی میزۆکی دەزانی، گەیی نەبوو و لەسەری قورس نەدەکرد.

میزۆکی بەرەبەرە نیگەرەن دەبوو، پیتی وابوو لەبیرکردنی ناوی خۆی لەوانە نیشانەکی نەخۆشییەکی کوشندە بیت، لەوانە نیشانە سەرەتایییەکانی زەھایمەر بیت. دنیا پر لە نەخۆشییە لە ناکاو و مەرگھین بوو، ئەو تازە ئەو زانیوو نەخۆشیی ھانتینگتۆن و لاوازی ماسولکە ھەیە. جگە لەو ھەوی نەخۆشیی تریش ھەبوو کە ئەو ھیچی لەبارەیانەو نەژنەفتبوو. نیشانە سەرەتایییەکانی ئەو نەخۆشییانە زۆر ئاسایی بوون، یان ھەندیک نیشانەکی لاوھکی، بەلام نااسایی بوون وەک لەبیرچوونەو ھەوی ناو...

میزۆکی بۆ نەخۆشخانەییەکی گەورە رۆیشت و کیشەکی بۆ دکتۆر پوون کردەو، بەلام پزیشکی لاوی رەنگزەرد و لیۆبەبار کە زیاتر لە نەخۆش دەچوو نەک دکتۆر، ئەو ھەبیت بە ھەند وەرئەگرت، لە میزۆکی پرسی: "جگە لە ناوھەکت ھیچ شتیکی دیکەت بێردەچیتەو؟"

میزۆکی وەلامی دایەو: "نەخیر، تەنیا ناوی خۆم بێر دەچیتەو."

پزیشک بە دەنگی بیھەست کە ھیچ ھاوخمییەکی تیدا نەدەخویندراپەو گوتی: "ئەھااااا زیاتر بە نەخۆشیی دەروونی دەچیت، ئەگەر شتی تریشت بێر چووو ھە سەردانمان بکەو تا ھەندیک پشکنینت بۆ بکەین. ئیمە لێرە نەخۆشانیکێ زۆرمان ھەیە کە کیشەکی گەورەتریان ھەیە لەو ھەوی تو، لەبیرچوونەو ھەوی ناو کیشەییەکی ھیند زەلام* نییە." وا دیار بوو بە تانەو ئەو قسەییە

پښ دېگوت. رڼوژيکيان ميزوکی له ههوالنامهي قهزاکه دا چاوی به ههوالیک کهوت که رایگه یان دېو بنکه یه کی راولیژکاری له شاردا کراو ته وه. له ستوونیکي یه کجار بچووکا که دهکرا به ئاسانی چاوی هر که سیک به سهریدا گوزهر بکات و نه بیینیت، تیدا نو سرابو: بنکه که دوو جار له مانگیکا له لایه ن که سی شاره زاوه دانیشتنی تایبهت، به پاره یه کی که م به رپوه ده بات. ته وای دانیشتووانی سه رووی هه ژده سالی شینگاوا ده توانن سهردان بکن و نه بییه کانیشیان پاریزراو ده بیت. ميزوکی پښی و ابوو ئه و بنکه یه که له لایه ن ئیداره ی قهزاکه وه به رپوه ده برا، ده توانیت له کیشه که یدا یارمه تی بدات. له گه ل ئه وه شدا له ماوه ی هه فته که دا وهرگرتنی مؤله ت بو سهردانیکردنی بنکه که به لای کریکارانی دیکه وه سه خت بو و بو ئه و ئاسان بو. پښیست بوو پیشتر ته له فونیان بو بکات و کاتی سهردانیکردنی بو دیاری بکن. بو هر دانیشتنیکي نیوکاتژمیری، دوو هه زار دیناریان * وهرده گرت که پاره یه کی زور نه بوو. چاوپیکه و تنیان له کاتژمیر یه کی چوارشه مه ی داهاتوو بو دانا.

کاتیک گه یشته بنکه ی راولیژکاریه که، له وه گه یشت خو ی تاچه سهردانیکه ریانه. به رپرسی پرسگه که گوتی: “ئه و بهرنامه یه تازه یه، هیشتا خه لک شتیکی وا له باره یه وه نازانن، دلنیم دوی ئه وه ی له باره یه وه ده زانن زور قه ره بالغ ده بیت.”

راویژکار ناوی تتسوکی ساکاکي بوو. ژنیکی که له گه تی میهره بان بوو، پیده چوو په نجا سالان بیت. پرچی کورتی به قاوه یی کال رهنگ کردبوو. خه نده یه کی دوستانه ی له سه ر دهموچاوه خرپنه که ی بوو. چاکه ت و پانتولیکي زستانه ی کال و بلووزیکي ئاوریشمی بریقه داری پو شیبوو. ملوانکه یه کی له مرواری دروستکراوی له مل بوو، پیلاویکی پاژنه نرمی له پیدا بوو. زیاتر وهک دراوسینه کی خوشه ویست دهرده کهوت نهک راولیژکار.

ژنه که بو کردنه وه ی قسان گوتی: “پیاوه که م لیره له به رپوه به رایه تی کار دهکات. به رپوه به ری نووسینگه ی خزمه تگوزاری گشتیه، به هو ی ئه وه وه توانیمان به یارمه تی به رپوه به رایه تی، ئیره بکه یه وه. راستیه که ی تو یه که م سهردانیکه رمانی، زور خوشحالین که هاتیبه ئیره، ئه مړو چاوپیکه و تنم له گه ل که سی ترده نییه، بو یه با سوود له کاته که مان وهرگرین و به شینه یی ده ست به قسان بکه ین.”

میزوکی گوتی: “خوشحال بووم به بینیتان.” له خه یالی خویدا بیرى له وه ده کرده وه ئایا که سیکى ئاوا ده توانیت هاوکاری بکات یان نا.

ژنه که وهک ئه وهى بیرى ئه وهى خویندبیته وه، گوتی: “بیخه م به من بروانامه ی راویژکاری دهر وونیم هه یه و له ئیشه که ی خومدا لیها تووم.” خاتوو ساکاکى له سه ر کورسییه کی ئاسنین دانیشت و میزوکی له سه ر قه نه فه یه ک که پیده چوو تازه له کوگا هینابیتیانه دهر وه، دانیشت. سپرینگه کانی له ملاولایه وه ها توونه دهر وه و بوگه نیکی لی ده هات که لووتی ده چوو زانده وه. “هیوادارم زوو بتوانین که لوپه لی نوئی بو ئیره بکړین، تاکو زیاتر له نووسینگه یه کی راویژکاری بچیت. له ئیستادا ده بیت خومان بگونجینین. ئیره مولکی شاره وانیه و یه ک دنیا مامه له ی فه رمی هه یه. جیه کی بیزارکه ره. به لین دهم جاری داها توو شتیکی شیواتر بو دانیشتن په یدا بکه م. ئومیده وارم وتویژی ئه مرؤمان زور خراپ نه بیت.”

میزوکی شانى دادا و ته وای به سه ره اته که ی بو باس کرد. ژنه که هیچ سه رسامیه کی پیشان نه دا و پرسیاریشی نه کرد، ته نیا به وردی گوئی بو به سه ره اته که ی راگرتبوو، پوخساری بیجووله بوو، ته نیا جار جار بیرکردنه وه ی پیوه دیار بوو. خه نده یه کی کال وه کوو مانگی شه وانی به هار پوخساری جی نه ده هیشت. دواى ئه وه ی میزوکی قسه کانی ته و او کرد، ژنه که گوتی: “بیرۆکه یه کی زور باش بوو که ناوه که ت له سه ر بازنگه که هه لکۆلیوه. زور خوشحالم که بابه ته که ت به و جوړه پوون کرده وه. گرنگترین ئیش ئه وه یه رییه کی کرداری په یدا بکه یت بو ئه وه ی هه ندیک له کیشه کانت چاره بکه یت. له جی نیگه رانبوون باشتره به شیوه یه کی واقیعیانه بیر له کیشه که بکه یته وه. ده زانم ژیریت و ئه و بازنگه شت زور لی دیت.”

میزوکی پرسى: “به رای ئیوه ده شی له بیرکردنی ناوم پیوه ندی به نه خوشیه کی خراپه وه هه بیت؟ تا ئیستا حاله تی وات بینیه؟”

خاتوو ساکاکى گوتی: “پیم وانیه هیچ نه خوشیه ک ئه و نیشانه سه ره تایبیانه ی هه بیت، به لام من له وه دلگرانم که نیشانه کانت له پارسال زیاتر بووه. له وانه یه له دواى ئه و نیشانه هیه تریشت لی دهرکه ویت، یان بیرچوونه وه که ت بو شتی تریش په ره بستینیت. باشتره به ره به ره له گه لیدا بچینه پیش و له بنه ره تی نه خوشیه که بکۆلینه وه. پیم وایه له بهر ئه وه ی له دهر وه

کار دهکهیت، بیرچوونهوهی ناوت کیشهی زورت بۆ دروست دهکات. ”خاتوو ساکاکي به هندیك پرسیارى پیشهکی دهربارهی ژيانی میزوکى دهستی پی کرد: چهند دهبیئت هاوسهگریت کردوه؟ ئیشت چییه؟ تهندروستیت چۆنه؟ دواتر دهربارهی سهردهمی مندالی، خانهواده و سهردهمی قوتابخانه، دواتر دهربارهی شتانیك که حهزی لیئانه و شتانیك که رقی لیئانه، کارگهلیك که باش دهیتوانی ئهجامیان بدات و کارگهلیك که لیئان خراب بوو. میزوکى ههولی دها تا دهتوانیت به خیرایی و راستگویی وهلام بداتهوه. میزوکى له خانهوادهیهکی ئاساییدا گهوره ببوو، باوکی له کۆمپانیایهکی گهورهی بیمهدا کاری دهکرد، خانهوادهکهی زۆر دهولهمهند نهبوون، بهلام میزوکى بیرى نهبوو ههرگیز له بهر پاره دووچاری کیشه بووبیتهوه. باوکی پیایوکی رژد بوو دایکیشی ههستیار و کهمیک گرینۆک. خوشکی گهورهی ههمیشه یهکهمی پۆلهکهی بوو، بهلام میزوکى ههستی دهکرد کهسیکی پووکهش و دزیوه. سهرباری ههموو ئهو چتانهش میزوکى کیشهیهکی وای له گهل خانهوادهکهیدا نهبوو، قهت مشتومری له گهلدا نهکردبوون. میزوکى خۆیشی له و مندالانه بوو که زۆر بهرچاو نهبوو. هیچ کاتیک نهخۆش نهدهکهوت، قیافهیهکی ریکی ههبوو، بهلام ههرگیز کهسیکیش پیی نهگوتبوو جوانکیله. تا رادهیهک خۆی پی ژیر بوو، لایهنه زیرهکیهکانی زیاتر بوو له ته مبهلییهکانی. وهلی له هیچ باریکدا کهسیکی تایبته نهبوو. له قوتابخانه چهند ههقالیکی ههبوو، زۆربهیان هاوسهگریریان پیک هینابوو و گواستبوویانهوه شاری تر و ههوالیکی لیئانهوه نهبوو. له بارهی هاوژینییهکهیهوه شتیکی تایبتهی بۆ گوتن پی نهبوو. سهرهتاکان زۆریک له و دهمهقالیئانهیان ههبوو که زۆربهی تازههاوسه رهکان دهیانبیئت. بهلام بهرهبهره توانیان ژیانیکی رازیکه ر بۆ خویان پیک بینن. پیاوهکهی کهسیکی کامل نهبوو بهلام تایبتهتمهندیی زۆر باشیشی تیدا بوو؛ میهرهبان، بهرپرسیار، شیک، ههموو خواردنیکی دهخوارد، ههرگیز گلهیی نهدهکرد، له گهل هاوکاران و بهرپرسیانی کاریشی زۆر باش بوو، ههلبهته هندیك جار له سهر کارهکەشی بههۆی بهردهوامی و زۆربهرکهوتنی له گهل خه لکانیکی زۆر، هندیك شتی ناخۆشی تووش دهبوو، بهلام بههۆی ئهو شتانهوه جلهوی خۆی له دهست نهدهدا و تووره نهدهبوو. کاتیک میزوکى وهلامی ههموو پرسیارهکانی دایهوه، له وه تیگهیشته چ ژیانیکی یهکریمی ههبووه. هیچ شتیکی سهرنجراکیش له ژیانیدا پووی نهدابوو. ئهگەر له ژيانی ئهو فیلمیکیان بهرهم بهینایه، یهکیک له و فیلمانه دهبوو که کهمترین

تیچووی دهبوو، ههلبهته خهلك له ناوهپراستی فیلمهكه دا خهونوچكه دهیبردنهوه. دیمه نی یهكرهنگ دريژ دهبوووه، نه دیمه نهكه دهگورپا، نه دووری و نزیکی کامیرا، نه هیچ شتیکی خراو یان سهرنچراکیش رووی دهدا. خویشی له وه تیگه شتیبوو كه راویژكار ناچاره گوی له بهسه رهاته وهپسكه رهكه ی ئه و بگریت. دلی بۆ راویژكار دهسووتا، دلنیا بوو له وهی تا کوتایی ناتوانیت جلهوی باویشكه کانی بگریت. بییری له وه دهکرده وه ئه گهر ئه و له جیی راویژکاره كه گویی له بهسه رهاتیکی بیکوتایی و یهكرهنگ و یهكرپیمی وهك ئه وهی خوئی بگریتا، له کوتاییدا رۆژیک له داخی سوایی بهسه رهاته كه شهقی دهبرد. تسوکی ساکاکي به پژی گویی له قسه کانی میزوکي دهگرت. جارجار ههنديک شتی لای خوئی یاداشت دهکرد. کاتیک دههاته گو، ماندوویتی و بیزاری پیوه دیار نه بوو، ته نیا ههست به گهرمی و تامه زرویی دهکرا. میزوکي ههستی به ئارامییه کی سهیر دهکرد. تا ئه وکاته هیچ كه سیک هینده به حه وسه له وه * گویی بۆ قسه کانی رانه دیرابوو. کاتی چاوپیکه وتیان ته واو بوو، كه نزیکه ی کاتژمیریکی خایاندبوو. ههستی دهکرد باری سه رشانی سووک بووه.

خاتوو ساکاکي خهنده یه کی خسته سه ر لیوی و پرسی: “خاتوو ئاندو دهتوانن چوارشه ممه ی ههفته ی داهاتوو له هه مان کاتدا بیین.”

میزوکي وهلامی دایه وه: “به دلنیا ییه وه. بۆ ئیوه کیشه ی نییه؟”

“به دلنیا ییه وه نه خیر، هه ر کاتیک هه زت لی بوو وه ره، چه ند دانیشتیکی دهویت تا بزانیته چه ندت سوود لی بییوه. وه کوو ته له فونی به رنامه ی رادیویی نییه بیانه ویت ته نیا کات لی به هه در بدن. وه ره با سوود له کاته که مان وه رگرین و هه ول بدهین کاره که مان ئه نجامی هه بیته.”

له دانیشتی دووهم بوو كه خاتوو ساکاکي پرسی: “با سهیر بکهین بزانیته هیچ شتیکی به ناوه وه په یوه ست بیته، جا ناوی خوئی یان ئه وانی تر بیته، یان ناوی ئاژه لان، یان هیی ئه و شوینانه ی بۆی رۆیشتوویت، یان ناسناو یان هه ر شتیکی له و بابته بیرت نایاته وه؟ هه ر شتیکی به ناوه وه په یوه ست بیته، هه ر شتیکی بیر دیته وه بیلی، ته نانه ت ئه گهر زور گرنگیش نه بیته، هه ر شتیکی ده رباره ی ناو بیته، هه ول بده بیرت بیته وه.”

میزوکی چەند ساتیک چوو خەیاڵەو، دواتر گوتی: "پیم وانیه شتیکم بیر بیتەو، ئیستا هیچ شتیکم بە خەیاڵدا نایا... ئەها بوەستە! شتیکم دەربارە ی ناونیشان بیر هاتەو!"

"ناونیشانیک؟ زۆر نایابە!"

میزوکی گوتی: "بەلام ئەو ناونیشانە هێی خۆم نەبوو، هێی کەسێکی دی بوو."

خاتوو ساکاکی گوتی: "کیشە نییە، بۆم باس بکە."

میزوکی دەستی پێ کرد: "هەرۆک هەفتە ی رابردوو گۆتم، من سەرەتایی و دواناوەندیشم لە قوتابخانە ی تایبەتی خویندوو. ئیمە لە ناگۆیا دەژیاین و قوتابخانەمان لە یۆکوھاما بوو، لەبەر ئەو لە بەشە ناوخۆیی دەماینەو و کۆتایی هەفتە دەگەرینەو مائی. شەوانی شەممە بە شەمەندەفەری شینکانس دەرویشتین و پینجشەممان دەگەرینەو* تا ناگۆیا تەنیا دوو کاتژمیر کاتی دەویست، هەر لەبەر ئەو زۆر هەستم بە تەنیا ی نەدەکرد."

خاتوو ساکاکی سەری راوەشاند و گوتی: "ئەوئ لە ناگۆیا قوتابخانە ی تایبەتی باش نەبوو؟ بۆچی ناچار بوویت ئەو هەموو رێیە تا یۆکوھاما ببڕیت؟"

"دایکم خۆی لەو قوتابخانە یە خویندبووی، حەزی دەکرد یەکیک لە کچەکانی بنێری بۆ ئەوئ. منیش پیم وابوو ژیان لە دووری خانەوادەکەم شتیکێ باشە. ئەوئ قوتابخانە یەکی ئایینی بوو، بەلام ئاسوودە بووین. چەند هاوڕێیەکم پەیدا کرد، هەموویان منیان خۆش دەویست، تیکراشیان کچانیک بوون لە جێی دیکەو هاتبوون و دایکیان پێشتر لەوئ خویندبووی. من شەش سالی لەوئ بووم. لەوئ زۆر خۆشم رابوارد، تەنیا خواردنەکانیان نەبیت هەندیک ناچۆر بوو."

خاتوو ساکاکی خەندە یەکی کرد و گوتی: "گۆتت خوشکیکی گەرەتریش تەه یە؟"

"بەلئ! ئەو دووسالی لە من گەرەترە."

"بۆچی ئەویان نەناردە ئەو قوتابخانە یە؟"

"خۆشکم لەو مرقانە یە کە مانەو ی لە مالهو پێ باشترە. کەسێکی تەندروستیش نییە، لەبەر ئەو چتانە ئەو لە مائی مایه و لە شاری خۆمان رۆیشتە قوتابخانە. من هەمیشە لەو

سەر بەخۆتر بووم. کاتیک سەر هەتاییم تەواو کرد، دایبام لێیان پرسیم ئایا پێم خۆشە بۆ قوتابخانە بچمە یوکۆھاما یان نا؟ منیش رازی بووم. بەو ھۆیەو ھەفتانیش سواری شەمەندەفەری شینکانس دەبووم کە زۆر پێم سەرنجراکێش بوو. زۆر بەی مندالەکان ژووریان ھەبوو، بەلام ھەر کەسیک پلەئێ وەرگرتبا ژووریکێ نوێیان پێ دەدا. من تازە بە نوێنەری فێرخوازانێ بەشەناو خۆیی ھەلبژێردرابووم، لەبەر ئەوە ژووریکێ نوێیان بە تەنیا پێ دام. ھەر کەسیک لە بەشەناو خۆ تابلۆیکێ پێ دەدا کە لەسەر لەو حەقە ھاکنە ژوورەو ھە بەلەخانە کە ھەل دەواسرا. دیوی پێشەو ھە تابلۆیک بە رەنگی رەش نووسرابوو، دیوی پێشەو ھە بە سوور نووسرابوو. ھەر کەسیک برۆیشتبا دەبوو دەمەرووی بکردبا ھەو. بەم جۆرە ئەگەر ناوی کەسیک بە رەنگی رەش بووایە، مانای ئەوە بوو لە بەشەناو خۆییە، بەلام کاتیک سوور بووایە واتە لە دەروە ھەو. ئەگەر بریار بووایە کەسیک شەو لە بەشەناو خۆیی نەبووایە یان بۆ ماو ھەیک جێی ھێشتبا، پێویست بوو لەو حەقە لەسەر تابلۆیک دابگریت. کاریکێ ھاسان بوو، قوتابییان بە تۆرە لە پێشت میزی پرسگەو دادەنیشان و وەلامی تەلەفۆنەکانیان دەدا ھەو، بە سەیرکردنی لەو حەقەکانی سەر تابلۆیک دەیانزانێ کام کچە لە بەشەناو خۆییە و کامیان چۆتە دەروە. بە ھەر حال، ئەو رووداوە لە تشرینی ھە کەم رووی دا. پێش نانی ئێوارە خەریکی مۆتالاکردنی ئەرکەکانی مالاو ھەو بووم، خۆیندکاریکێ پۆلێکی خوار خۆم بە ناوی یوکۆ ماتسوناکا، سەردانی کردم. ئەو جوانترین کچی بەشەناو خۆیی بوو. پێستیکی زیوینی ھەبوو، قژی درێژ و خاو بوو، رۆخساریکی ھەک بوو کە شووشە ھەبوو. دایک و باوکی لە کاناواو چێشتخانە ھەیک بە ناوبانگیان ھەبوو؛ خانەوادە ھەیک زەنگین بوون. یوکۆ ھاو پۆلی من نەبوو، لەبەر ئەوە ناتوانم بە دلنیا ھەو ھە بارە ھەو ھەو بدم. نمرەکانی زۆر بەرز بوون، ئەمەش سەرنجراکێشی کردبوو. زۆریک لە قوتابی ھە بچووکەکان خەریک بوو بیپەرستن. ئەویش زۆر میھرەبان بوو، ھێچ کێشە ھەیک لە گەلێاندا نەبوو. کچی بێدەنگ بوو، ھەرگیز ھەستەکانی خۆی دەرنە دەبێ. ھێچ کاتیکیش نەتەتوانی لەو تێگەیت بێر لە چی دەکاتەو. کچۆلەکانی پۆلە نزمترەکان ھەمیشە بە دوایەو ھەو، بەلام پێماو ھەو پێی گێانی بە گێانی نەبوو.

میزوکی لە پێستی میزە کەو ھە دانیشتبوو، گویی بۆ رادیۆ راداشتبوو کە گویی لە تەقە ھەو دەرگا بوو. کاتیک دەرگای کردەو، یوکۆ ماتسوناکا لە بەردەمی * ھەستابوو. پانتۆلیکی جینز و چاکیتیکی ھەخەپانی پۆشیبوو. یوکۆ پرسێ: 'خولە کیکت کات ھە ھە پیکەو ھە قسان بکەین؟'

میزوکی به سەرسوورمانەوہ گوتی: 'بە دُنیاوییەوہ، ئیستا دەستم بەتالە."

یوکی دەناسی، بەلام ھەرگیز ریک نەکەوتبوو پیکەوہ قسەییەکی تایبەت بکەن، ھیچ کاتیکیش یوکی دەربارەیی بابەتیکە تایبەت داوای یارمەتی لە میزوکی بکات. میزوکی فەرمووی لێ کرد دانیشیت، تاکو ئەویش بەو ئاوە گەرمەیی نیو قۆرییەکە چایەک دیم بکات.

یوکی یەکسەر پرسی: "تا ئیستا ھەرگیز ئیرەیی بە کەسیک بردووە؟"

ئەو پرسیارە سەری میزوکی سوور ماند، بەلام بە ڕژدەوہ بیڕی لێ کردەوہ و گوتی: "نا، پیم وانییە! تا ئیستا شتی وا نەبووە."

"تەنانەت جاریکیش؟"

میزوکی سەری راوەشاندا و گوتی: "باشە، کاتیک بەی پێشەکی یەکسەر ئەو پرسیارە دەپرسیت ناتوانم ھیچ شتیک بڵیم. بزەبەت مەبەستت چ جۆرە ئیرەییەکە؟"

"بۆ نمونە یەکیکت خۆشبویت، بەلام ئەو کەسیکی تری خۆشبویت. چاوت لە شتیک بیت بەلام کەسیکی تر بیت و بە دەستی بینیت. یان کاریک تو نەتوانی ئەنجامی بدەیت بەلام کەسیکی تر بە ئاسانی بیکات... ئیدی لەو جۆرە چستانە."

میزوکی گوتی: "تا ئیستا بیڕی وام بە خەیاڵدا نەھاتووە، ئەی تو؟"

"زۆر جار."

میزوکی نەیدەزانی چی بلیت، کچۆلەییەکی وەک یوکی چی دیکە لە خودا دەویست؟ جوان بوو، دەولەمەند بوو، نمرەکانی بەرز بوون، ھەموو خۆشیان دەویست، ڕۆشنایی چاوی دایک و باوکی بوو. دەنگۆی ئەوہی بیستبوو کە لەگەڵ کورپکی قۆزیش لە پێوہندیادیە. ئاخر چ کەسیک لەو دنیاوە ھەبوو یوکی ئیرەیی پێ بیات؟

میزوکی پرسی: "بۆ نمونە کەین ئیرەیی دەجووڵیت؟"

یوڤو که ههوللی ددها به تهواوی ناڭای له قسهکانی بیت، گوتی: “پیم باشه باسی وردهکاریهکان نهکه،م، گوتنی هه موو وردهکاریهکان کاریکی پهسند نییه، بهلام له میژده دهمویست بزنام تا ئیستا ئیره بییت به کهس بردووه؟”

میزوکی هه ر تینه دهگه یشت یوڤو چی لی دهویت، بهلام بریاری دا تا جتییهک بتوانیت راستگوییانه وهلامی بداته وه. دووباره گوتی: “تا ئیستا نه بووه ئیره یی به کهسیک بهرم، نازام بو، له وانه شه باوه ر نه کهیت، به لانه کینی مه به ستم ئه وه یه به و جو ره ش نییه که هه رچی ویستوومه و دلم خواستوویه تی پیی گه یشتیم. راستیه که ی زور شت هه ن بیه یوام ده کهن، خویشم باوه ر ناکه،م، وهلی هه ر چو نیک بیت تا ئیستا ئیره ییم به کهس نه بردووه.”

یوڤو ماتسوناکا خنده یه کی کرد و گوتی: “باوه ر ناکه م ئیره یی زور پیوه ندیی به دوخی مروقه کانه وه هه بییت، ئه گه ر به خت یاوه رت بیت هه سوودی به کهس نابهیت، بهلام ئه گه ر ژیان رووی خو شیت نیشان نه دات، هه سوود ده بییت. ئیره یی بردن به و جو ره نییه، وهک رژی نیکه له ناوه وه ی مرو گه شه دهکات و گه وره و گه وره تر ده بییت. جیاوازییه کی نییه چ هو کاریکی هه یه، ته نانه ت ئه گه ر پییشی بزانت هیچ کاریکت له ده ست نایهت، ریک وه کوو ئه وه وایه بلایت ئه وانه ی خو شبه خت نین شیرپه نجه ده گرن، به لام ئه وانه ی خوشحالن نایگرن. ئه و قسه یه راست نییه. بیت وایه دروست بیت؟”

میزوکی بی ئه وه ی قسهکانی یوڤو بپریت گویی گرتبوو، یوڤو نهیتوانی دریژه ی پی بدات. گوتی: “زور سه خته ده رباره ی ئیره یی له گه ل کهسیکدا بدو بییت که تا ئیستا نه یبردووه. ژیان به به دلی * گه لی سه خته، وهک ئه وه وایه دو زه ختیکی بچووکت له ناوه وه ی خو تدا هه لگرتییت و بییه ی بو ئه ملاولا. پیویسته سوپاسی خودا بکهیت که تا ئیستا ئیره بییت به هیچ کهسیک نه بردووه.”

یوڤو ساتیک بیدهنگ بوو، شتیکی وهک بزه له سه ر لیوی نه خشا.

میزوکی بیی له وه کرده وه چه نده ژیکه له و به ردله؛ جلو به رگی جوان، جهسته یه کی ناوازه. ئه گه ر مروقیک وهک ئه و هینده دلرفین بیت بو هه رچی بروات هه موو ته ماشای بکهن، ده بییت

چ ههستیکی هه بیته؟ ئەوکات له وانهیه که سێکی له خۆبایی لێ دەرچیت؟ یان ئەو جوانییە زیاتر بێته مایەیی دەر دەسەر بۆی؟ سەر باری ئەو بێرۆکانهش میزۆکی ئێرەیی بەو نە دەبرد.

یو کۆ له و کاتهی چاوی له سەر دەستهکانی میزۆکی بوو که که وتیوونه سەر ته نوورده کهی، گوتی: “دەمەوێت بچمەوه مائی، خزمیکمان مردوو دەبیته بۆ تازییه کهی له مال بم. له به پێوه بهری به شه ناو خۆبیش مۆله تم وەرگرتوو، پێویسته دووشه ممه به یانییه کهی بچمەوه. تا دهگه پیمه وه، دهتوانیت تابلۆکه م له لای خۆت بپاریزیت؟”

یو کۆ تابلۆی ناوه کهی له گیرفانی دەر هینا و دایه میزۆکی.

میزۆکی گوتی: “به سەر چاو، به لام بۆچی ئەوهت به من دا؟ دهتوانی له چه کهمه چهی میزته والیته که تدا هه لیگریت.”

یو کۆ سهرنجی کهوته سهر نیگا کردنی میزۆکی و گوتی: “ئه مجاره تو بۆم هه لگره، له شتیکی نیگه رانم، نامه ویت ئەوه له ژوو ره که مدا هه لگرم.”

میزۆکی گوتی: “زۆر باشه.”

یو کۆ گوتی: “نامه ویت کاتیک لێره نیم مهیموونیک بیبات و بروات.”

میزۆکی به خیرایی گوتی: “خۆ ئێره مهیموونی لێ نییه.” پێنه دهچوو یو کۆ گالته بکات. دواتر یو کۆ چوو دهره وه و له دواي خۆیه وه تابلۆکه ی و پیا له چایه کی نه خوراوه و جتییه کی چۆل که پیش چه ند چرکه یه ک وانه بوو، به جی هینشت.

میزۆکی به خاتوو ساکاکي گوت: “رۆژی دووشه ممه یو کۆ نه گه رایه وه به شه ناو خۆیی. مامۆستا ئەو رۆژه بۆی نیگه ران بوو، ته له فۆنی بۆ دایایی کرد. دلیا بووینه وه ئەو هه ر نه شگه راوه ته وه مائی. هه یچ که سیکیش له خانه واده که ی نه مردبوون. ئەسله ن تازییه ک له گورێ نه بوو. هه موو قسه کانی به درۆ هه لبه ستبوو. هه فته یه ک دواتر ته رمه که یان دۆزییه وه. شه ممه ی هه فته ی * داها توو که له ناگۆیا گه رامه وه، بیستم له جتییه ک له دارستانه که دا ده ماری خۆی بریوه. هه یچ که سیک نه یزانی بۆ ئەو کاره ی کردوو. هه یچ یاداشتیک یان شتیکی دواي

خۇي جى نەھىشتىبوو. ھاۋزورەكەي دەيگوت وەك ھەمىشە بوو و ھىچ نارەھەت ديار نەبوو. يوكۇ خۇكوژىي كوردبوو بى ئەوئەي تەنەت يەك وشەش بە كەسىك بلىت.

خاتوو ساكاكى پرسى: “ئەرى كاتىك ئەو خاتوو ماتسوناكايە ھاتە ژورەكەت و تابلۇي ناوئەكەي پىت دا و لەبارەي ئىرەيىيەو قسەتان كرد، نەيدەويست شتىكت پى بلىت؟”
“با لەبارەي ئىرەيىيەو قسەي بۇ كردم، بەلام من زور گرنگىم پىي نەدا، دواتر لەو تىگەيشتم ويستويەتى پىش مردنى قسەي دلى بۇ من بكات.”

“بەكەست گوتوئە ھاتوئەتە لات؟”

“نەخىر، ھەرگىز!”

“بۇچى ئەوئەت نەكرد؟”

مىزوكى سەرى راوئەشاندا و لە فكران راچوو: “ئەگەر بىگوتبا زياتر گىژيان دەكردم، پىم وانىيە ھىچ كەسىك بىتوانىيا لەو بابەتە تىبكات.”

“كەواتە پىت وايە ھۇكارى خۇكوژىي يوكۇ ئىرەيى بوو؟”

“بەلى، رىك ئەوئەيە كە گوتم، كى ھەبوو لەو دونىايەدا شىاوى ئىرەيى كچىكى وەكوو يوكۇ بىت؟ ئەوكت ھەمووان نارەھەت بوون، پىم وابوو باشترىن كار ئەوئەيە ھىچ بە ھىچ كەس نەلىم. ئەوئەخت بەشەناوخويى شلەژابوو، قسەكردن لەو بارەيەو وەك شقارتەپىكردن* لەنىو كۇگاي بارووت وابوو.”

“تابلۇي ناوئەكە چى لى ھات؟”

“ھىشتاش ماومە، ئەوم لەگەل تابلۇكەي خۇمدا لە جانتايەكدا دانا و لە چەكەجەي دۇلابىكم ھاويشت.”

“بۇچى تا ئىستا پاراستوئەتە؟”

“قوتابخانە ھىندە شلەژابوو، دەرفەتى ئەوئەم نەبوو بىگەرپىنمەو، ھەتا درەنگترىش دەبوو گەراندنەوئەي لە لام سەختتر دەبوو. نەشمىوانى خۇم رازى بىكەم و فرىي بەدم. بىرۇكەي

ئەوئەشم بۇ ھات كە لەوانەيە يوكۇ ويستىبىتى لاي خۇم بۇي پارىزم. نازانم بۇچى ئەو منى بۇ ئەو كارە ھەلپژارد.

“زۆر سەيرە! تۇ و يوكۇ زۆر نزيك نەبوون، وايە؟”

“بەشەناوخۆيىيەكەمان بچووك بو، بۇيە جارجار تووشى يەك دەبووين و چەند قسەيەكمان پىكەو دەكرد، بەلام ھاوپۇل نەبووين، ھەرگىز لەبارەى شتى تايىبەتییەو نەدەدواين. لەوانەيە لەبەر ئەوئەى من نوینەرى خويندكارانى بەشەناوخۆيىيەكە بووم، بۇ لاي من ھاتى. ھىچ شتىكى ترم بە بىردا نايەت.”

“لەوانەيە يوكۇ بە ھۆكارىك كەيفى بە تۇ ھاتىت، لەوانەيە شتىك بوويتە ھۆى راکيشانى ئەو بۇ لاي تۇ.”

مىزوكى گوتى: “من ئاگادارى ھىچ شتىك نەبووم.”

خاتوو ساكاكى بىدەنگ بو، وەك ئەوئەى بىوئەت لە شتىك دلىئا بىتەو، چەند چركەيەك سەرنجى لە مىزوكى دا: “بە راستى تۇ لە ھەموو ئەو شتانە ھەرگىز تەنانەت يەك جاريش ئىرەيىت بە كەسنىك نەبردووە؟”

مىزوكى ساتىك قروقەپى * کرد، دواتر گوتى: ‘نا، پىم وانىيە، تەنانەت جارىكيش.”

“ئەو قسەيە واتە تۇ تەنانەت نازانیت ئىرەيى چىيە؟”

“با، بە تەواوى دەزانم چۆنە، لانىكەم دەزانم چ شتىك دەبىتە ھۆى ئىرەيىبىردن، بەلام ئەوئەى چ ھەستىك بە مرؤف دەدات و چەندە درىژە دەكيشىت، چەند بەتوانايە، يان لەوانەيە بتوانىت چەندە مرؤف ئازار بدات، ناتوانم لەوانە ھالى بم.”

خاتوو ساكاكى گوتى: “ھەقى تۆيە، ھەسوودىيش وەك ھەموو ھەستەكانى مرؤقان قۇناغى ھەيە، كاتىك زۆر بەھىز نەبىت لەنىوان ھەسوودىبىردن و ھەسوودبوون جياوازی ھەيە. زۆربەى مرؤفەكان ھەسوودىبىردن تاقي دەكەنەو، بۇ نمونە يەككىك لە ھاوکارانت پيش دەكەوئەت، يان ھاوپۇلىكت دەبىتە پروناكىي دىدەى مامۇستاكەت، يان دراوسىتيەكت تىروپشك دەباتەو. لەو جىيانە مرؤف تەنيا ئىرەيى دەبات، ھەموو ئەو پووداوانە ھەندىك نادادانە

دەردەكەون، ھەندىك مرقۇ نارەھەت دەكەن. ئەم كاردانەوانە ئاسايىن. دۇنيات ھىچ كاتىك لەو جۆرە ھەستانەت نەبوو؟ ھەرگىز ئىرەيىت بە كەسنىك نەبردوو؟”

مىزوكى وچانىكى دا و گوتى: “پىم وانىيە. زۆر كەس ھەن لە من خۆشبەختترن، بەلام ئەو نايىتە ھۆكارى ئەوھى من ئىرەيىيان پى بەم. بە برواى من ھەركەس ژيانى تايبەتى خۆى ھەيە.”

“لەبەر ئەوھى مرقۇقەكان جياوازن، ناكىرىت پىكىيان بەراورد بكەين؟”

“من بەم جۆرەى دەيىنم.”

خاتوو ساكاكى ھەرتك* دەستى لەسەر مېزەكە نوشتاندبوو، دەنگە ھىواشەكەى سەرسامىيەكەى پىشان دەدا. گوتى: “روانىنىكى سەرنجراكىشە! ھەر چۆنىك بىت ھەروەكوو پىم گوتىت ئەو دەربارەى دۇخى ھىواشى ئىرەيىيە. لە كاتى ھەسوودى بەھىزدا دۇخەكە جيايە. ئىرەيى وەك مشەخۆر لەنىو دلى مرقۇدا دەمىنىتەو، ھەروەكوو يوكۇ گوتى وەك پزىنىكى پىس بەرەبەرە پۇخى مرقۇ دەخوات و ھەندىك كات تەنانەت دەيىتە ھۆى مردنى. ئەو مرقۇيەى ناتوانىت پىش لە ھەستى ئىرەيى بگىرىت، ژيانى وەك دۆزەخىكى راستەقىنەى لى دىت.”

كاتىك مىزوكى گەيشتەو مالى، پۇيشتە لاي دۇلابەكەى و ئەو كارتۇنە مقەبايىيەى تابلۇى يوكۇ و ھىي خۇشى كە تىيدا پاراستبووى، دەرھىنا. تەواوى يادگاربيەكانى ژيانى: نامەكانى، ئەلبوومى وىنە و شتى تىرىشى لەوئى ئاخىنبوو. ھەمىشە ويستبووى لە دەستى ئەو شتانە پزىگارى بىت، بەلام ھەرگىز ئەو دەرفەتەى بۇ پىكنەكەوتبوو، ھەر لەبەر ئەو بۇ ھەرچى دەپۇيشت، ئەو جانتايەى لەگەل خۇيدا دەبرد. بە جوانى ناو جانتاكە گەرا، بەلام نەيتوانى ئەو پاكەتەى تابلۇى ناوہكانى تىدابوو بدۆزىتەو. سەرى سوور ما! يەكەم جار كە مالىان بارى كردبوو ئەو بالەخانەيە، تەماشاي جانتاكەى كردبوو. بە تەواوى بىرىتەى پاكەتەكەى تىدا دىبوو. لەو كاتەو جانتاكەى نەكردبوو، ھەر بۇيە دەبوو پاكەتەكە لەوئى بووايە. پاكەتەكە لە كوئ دەيتوانى بروات؟ لەو كاتەوھى ھەفتەى جارىك بۇ راويژ دەچوو لە خاتوو ساكاكى، زۆر نىگەرانى بىرچوونەوھى ناوہكەى نەبوو. ھىشتاش وەك پىشتەر ناوى خۆى بىر

دەچووهوه، بەلام وا دیار بوو زۆر نارهحەتی ناکات و جگە لە ناوهکەى شتى تر لە یادگەیدا نەدەرۆیشتە دەرەوه. لەبەر بازنەگەکەى زۆر شەرمەزار نەدەبوو، بەرە بەرە هەستی بەوه دەکرد بیرچوونەوهى ناوهکەى بەشیکى ئاسایى ژيانیهتى. میزوکى هیچی لەبارەى دانیشته دەروونییهکانى بە میردەکەى نەگوتبوو، نەیدەویست شتیک لەو بشاریتەوه، بەلام پىی وابوو شیاوى ئەو سەرکێشییەى نییه. مەسەلەى لەبیرچوونەوهى ناوى میزوکى و هەفتەى جاریک رۆیشتنى بۆ لای راپوێژکار، بە هیچ جۆریک پیاوهکەى نارهحەت نەدەکرد، تیچووى دانیشتنەکانیش زۆر نەبوو.

میزوکى دەربارەى ونبوونى تابلۆى ناوهکان هیچی بە هیچ کەس نەگوت، پىی وابوو ئەگەر خاتوو ساکاکیش هیچ لەوبارەیهوه نەزانیت جیاوازییهک لە دۆخى دانیشتنە راپوێژکارییهکانیان دروست ناکات.

دوو مانگ تێپەرى، هەر چوارشەممەیهک میزوکى بۆ راپوێژ دەرویشته نەهۆمى سییهمى بالەخانەى ئیدارەى قەزاکە. ژمارەى سەردانىکەرەن زیاى کردبوو، لەبەر ئەوه خاتوو ساکاکى کاتژمیری دانیشتنەکەى بۆ نیو کاتژمیر کەم کردبووهوه. ئەو بابەتە بە لایانەوه گەنگ نەبوو، چونکە فیر ببوون چۆن سوود لە کاتەکەیان وەرگرن. هەندى جار میزوکى حەزى لى بوو زیاتر قسان بکەن، بەلانەکینى بە لەبەرچاوگرتنى ئەو پارە کەمەى دەیدا، نەیدەتوانى گلهی بکات. پینچ خولەک پيش تەواوبوونى دانیشتنەکە خاتوو ساکاکى گوتى: “ئەمرو ئۆیهمین دانیشتمانه، لەبیرکردنى ناوت کەمى نەکردوو، بەلام بە بەراورد بە پيشتر زیاديش نەبووه، وایه؟”

میزوکى گوتى: “نا، زیاد نەبووه.”

خاتوو ساکاکى گوتى: “نایابە!”

پینووسە رەشەکەى خستە ئىو جانتاکەیهوه و دەستەکانى لىک گری دا و خستیه سەر میزەکە. بۆ ساتیک بیدەنگ بوو، دواتر گوتى: “لەوانەیه، دەلیم لەوانەیه، دانیشتنى داها توومان دەربارەى گفتوگۆکانمان بە شتیک بگەین.”

“دەربارەى لەبیرکردنى ناوهکەم؟”

“رېك، ئەگەر ھەموو شت بەپېي بەرنامە بېرواتە پېش، دەتوانم ھۆكاری سەرھەكى دەستېشان بگەم، تەنانت پېشانېشتى بدم.”

“دروسته.”

مېزوكى تېنەدەگەيشت خاتوو ساكاكى بە چ ئەنجامېك گەيشتوۋە، بۆيە پرسى: “واتە مەبەستان ئەۋەيە ھۆكارەكە شتېكە دەكرى بېبېن؟”

خاتوو ساكاكى لەكاتېكدا دەستەكانى لېك ھەلدەسو، گوتى: “بە دلتايىيەۋە دەبېنرېت، شتېكە دەكرى لەسەر لاپەرەيەك بېنووسېن و بلىن فەرموۋ ئەۋەيە. ھەلبەتە تا ھەفتەى داھاتوو ناتوانم دەربارەى وردەكارىيەكان ھېچت پى بلىم، لە ئىستادا ناتوانم بە دلتايىيەۋە بلىم بە ئەنجام دەگەم يان نا، بەلام ھيوام وايە ئەنجامەكەم دەست بگەۋېت. ئىنجا ھەموو شتېكت بە تېروتهسەلى پى دەلىم.”

مېزوكى سەرى لەقاند.

“بە ھەرحال دەمەۋېت بلىم ئىمە ھەوراز و نشىۋى زورمان تىپەراندوۋە، وا ئىستا خەرىكە بە رېگەچارەيەك دەگەين، بېستوۋتە دەلېن: ژيان سى ھەنگاۋ دەتباتە پېشەۋە و دوو ھەنگاۋ بەگت پى لى دەدا؟ پىويست ناكات خۆت دلتەنگ بگەيت، تەنيا بېروا بەم خانمە پېرە؛ ساكاكى، بگە. ھەفتەى داھاتوو دەتېنم، بېرت نەچېت لە كاتى رۆيشتنت نۆرە * بنووسە. ” چاۋېكى لە مېزوكى داگرت.

ھەفتەى داھاتوو كاتېك مېزوكى گەيشتە نىو نووسىنگەى راۋىژكارى، خاتوو ساكاكى بە خەندەيەك كە تا ئەۋكات مېزوكى لى نەدىبوو، پېشوازى لى كرد.

خاتوو ساكاكى بە خۇنازىنەۋە گوتى: “لە ھۆكاری لەبېرچوۋنەۋەى ناۋەكەت گەيشتم، رېگەچارەيەكىشم بۆت پەيدا كردوۋە.”

مېزوكى پرسى: “واتە لەمە بە دوا ناۋى خۆم لە بېر ناكەم؟”

“نا، ئىدى ئىتر ناۋى خۆت بېر ناچىتەۋە، كېشەكە چارە كرا.”

مېزوكى بە دوۋدلىيەۋە گوتى: “ھۆكارەكەى چى بوۋە؟”

خاتوو ساکاکى له و جاننا رهشهى له تهنىشت خوى دانابوو، شتىكى دهرهينا. لهسهر مېزهكهى دانا و گوتى: "وا بزانه ئوه هېى تويه."

مېزوكى لهسهر قهنهفهكه بهرزهپى بوو. پويشته لاي مېزهكه، شتهكانى سهر مېزهكه دوو تابلو بوون، لهسهر پووى يهكئىيان نووسرابوو مېزوكى ئاوزاوا و لهسهر ئوهكهى تريان* يوكو ماتسوناك. مېزوكى پهنگى پهپى، بو لاي قهنهفهكه پويشت و لهسهرى دانىشت. بو ساتىك بېدهنگ بوو، وهك ئوهى بيهويت جلهوى وشهكانى بكات، ههرتك دهستى بهرامبه* دهى راگرت.

خاتوو ساکاکى گوتى: "پيم وايه سهرت سوور دهمنى، بهلام خهفتى لى مهخو."

مېزوكى گوتى: "چون بوو ئيوه..."

"چون تابلوكهى ئيوه دوزيهوه؟"

مېزوكى به سهر، وهلامى بهلى دايهوه.

خاتوو ساکاکى گوتى: "يهكئى لى دزيبووى، منىش ليم سندهوه، به هوى ئوهوه بوو تو له بېرهاتهوهى ناوى خوت كيشهت بو دروست ببوو."

"بهلام كى..."

خاتوو ساکاکى گوتى: "چ كهسيك هاته نيو مالهكهت و ئه و تابلويانهى دزى و بوچى، باشتره لهجى ئوهوى ئه و پرسيارانه له من بېرسيت، له و كهسهى بېرسيت كه ئه و كارهى كردوه."

مېزوكى به سهرسوورمانهوه پرسى: "مهگر ئه و ليرهيه؟"

"هلهبهته. ئيمه دوزيومانهتهوه و تابلوكانمان لى سندهوتهوه. هلهبهته خوم ئه و كارهم نهكردوه، پياوهكم و يهكئى له هاوکارانى ئه و كارديان كردوه. بېرته پيم گوتيت پياوهكم"

له ئيدارهى خزمهتگوزارى گشتى بهريوهبهرى بهشه؟"

مېزوكى بى ئوهى بېر بکاتهوه سهرى دهجوولاند.

“باشه، پیت باشه بچین تاوانباره که ببینین؟ دواتر ده توانیت خوت پووبه پروو هه رچیت ویست پیتی بلنیت.”

میزوکی به دواي خاتوو ساکاکي کهوت. له نووسینگه که چوونه دهره وه، تا کو تایی دالانه که * پویشتن و سواری بالارۆکه * بوون. راره وی چۆلی ژیرزه مینه که یان هیند بری، تا گیشتنه دهرگایه ک.

له ژوره که دا، پیاویکی باریکه لهی دریژی په نجالان له گهل گهنجیکی که تهی * ده ورو به ری بیست و کسوور سال، له وی وه ستابوون. هه ردو وکیان جلو به رگی رهنگخاکی کالی ده و امیان له به ردا بوو. پیاوه به ته مه نه که تابلویه ک له سهر سینگه هه لواسرابوو که لئی نووسرابوو «ساکاکي» و له تابلوی گهنجه که شدا نووسرابوو «ساکورادا». ساکورادا داریکی رهشی له دستیدا بوو.

کاکي ساکاکي پرسى: “ده بیت ئیوه خاتوو ئاندو بن؟ من یوشیوو ساکاکیم، هوسه ری تتسوکی. ئه وهش کاک ساکورادای هاوکارمه.”

میزوکی گوتی: “خوشحالم به ناسیتان!”

خاتوو ساکاکي له پیاوه که ی پرسى: “خو دهرده سه ری بۆ دروست نه کردوون؟”

کاکي ساکاکي وه لامی دایه وه: “نه خیر، پیم وابیت به مهرجه کانمان رازی بووه. ساکورادا ته وای به یانی ئاگای لئی بووه. به رووالت زۆر به ئه دهب رهوتار ده کات. زۆر باشه با خه ریکی ئیشی خو مان بین.”

ساکورادا که میک ناھومیدانه * گوتی: “تا ئیستا بیده نگه، پیم خوش بوو هه ندیک ئاژاوه گیرى بکات تا وانه یه کی باشی پی بدهم، حه یف وای نه کرد.”

کاکي ساکاکي گوتی: “ساکورادا راهینه ری تیی * کاراتی زانکوی میجییه. یه کیکه له باشترین که سه کانمان.”

میزوکی پرسى: “ئه و که سه ی هاته نیو ماله که مان و تابلوکانی دزی کئ بوو؟”

کاکي ساکاکي گوتی: “باشتره برۆین، تا خوت ببینیت.”

له بهشی پشتهوهی ژوورهکه دا ده رگایه کی * تری لی بوو. ساکورادا ئه و ده رگایه یی کرده وه، گلۆپی هه لکرد. چاویکی خیرای به ژووره که دا گیرا و پرووی تی کردن و گوتی: “پیناچی کیشه یه ک هه بیت، فه رمون.”

سه ره تا کاکی ساکاکی، دواتر هاوسه ره که ی و کوتا که سیش میزوکی چونه ئه و ژووره ی له کوگا ده چوو. له ژووره وه ئه سکه میلیک * دانرابوو، مه یمونیک له سه ری دانیشتبوو، گه وره تر له مه یمونیک و گچکه تر له مرۆفیکی پیگه یشتوو بوو. به نزیکه یی که میک له مندالیکی سه ره تایی گه وره تر بوو. مووه کانی که میک دریتتر بوون له مه یمونی ئاسایی، رهنگی خۆله میشی بوو. زه حمه ت بوو ته مه نی بزانی، به لام دیار بوو زۆر گه نج نییه. ده ست و پی مه یمونه که به هیز به کورسیه دارینه که وه به سترابونه وه. کلکی له سه ر زه وییه که دا راخرابوو. کاتیک میزوکی هاته ژووره وه، مه یمون ته ماشایه کی کرد و سه ری له به ر خوی نا.

میزوکی به سه رسوورمانه وه پرسی: “مه یمونیک؟”

خاتوو ساکاکی وه لامی دایه وه: “به لی. مه یمون بوو تابلۆکانی له ماله که ت دزی، ریک له و کاته دا تو ده ستت کرد به له بیرکردنی ناوی خۆت.”

میزوکی بیرى هاته وه که یوکۆ گوتبووی: “نامه ویت مه یمونیک ئه وه م لی ببات و بروات.” مووچرکیک به بربره ی پشتی میزوکیدا هات.

میزوکی به سه رسوورمانه وه پرسی: “ئه ی ئیوه چۆن...”

خاتوو ساکاکی گوتی: “چۆن من له و بابته تیگه یشتم، هه روه کوو پیم گوتی من پیشه گه رم و بروانامه ی ئیش و ئه زمونیکى زۆریشم هه یه. هه رگیز به رووکاری مرۆقه کان هه لیانمه سه نگینه. قه ت پیت وانه بیت توانای راویژکاریک که به پاره یه کی که م له ده زگایه کی حکوومی کار ده کات، له وه که متره که له نووسینگه یه کی زۆر گه وره کار ده کات.”

میزوکی گوتی: “هه لبه ته. ته نیا سه رم سوور ماوه و...”

خاتوو ساکاکى به خندهوه گوتى: "خه مئ مه خو گالته م کرد، راستییه که ی من هه ندیک عهنتیکه م، ژبه ره هندی من و زانکو و دهزگان ناتوانین پیکفه هه لکه یین. هه ر بویه پیم باشتره له جییه کی وهک ئیره کاربکه م. ههروه کو دیتیشته، من شیوازی تایبته به خوم هه یه."

کاکى ساکاکى زیادى کرد: "به لام به ته واوى کاریگه ره."

میزوکى پرسى: "که واته ئه م مه مومونه که تابلوکانى دزیوه!"

"به لئ ئه و هاته ماله که تان و تابلوکانى له دولا به که دا دزی. نزیکه ی سالیکی پیش ئیستا بوو، پیم وایه هه مان کات بیرچوونه وه که ته ده ستی پی کرد؟"

"به لئ ئه و کاتانه بوو."

"مه مومون گوتى: "خه جاله تم!" دهنگى ئارام، به لام چالاک بوو. هاوسهنگى له تونیدا بوو.

میزوکى به سه رسوورمانه وه زیراندی: "قسه ش دهکا!"

مه مومون که دوخى روخسارى هیچ نه گوپابوو، وه لامى دایه وه: "به لئ من ده توانم قسان بکه م. شتیکی تریش هه یه پیویسته له سه رى داواى لیپوردنتان لى بکه م؛ کاتیک هاتمه ماله که تان، نه مده ویست جگه له تابلوکان هیچ شتیکی دی ببه م، به لام زور برسیم بوو، هه ردوو مؤزه که ی سه ر میزه که م برد، زور خو ش دیار بوون، نه ده کرا جییان بیلم."

ساکورادا له کاتیکدا به داره که ی به ناوله پی خویدا ده کیشا، گوتى: "هه ی حه یوانى* بیچا ووروو. کى ده توانیت کرده وه ی تر ئاشکرا بکات که کردووته. ده مانه وئ لیکنه وه ی زیاترت له گه ل بکه یین تا له وه تینگه یین."

کاکى ساکاکى گوتى: "به قورسى وه رى مه گره، خو ی ویستی بابه تی مؤزه که مان پی بلیت، پیناچیت درنده بیت. تا کاتیک به ته واوى له بابه ته که تینه گه یین پیویست ناکات ئاوا توند بین له گه لئ. ئه گه ر بزائن له گه ل ئاژه لیک خراو ره فتارمان کردووه توشی ده رده سه رییه کی گه وره مان ده که ن."

میزوکى له مه مومونه که ی پرسى: "بوچی تابلوکانت برد؟"

مهيموون وهلامی دایه وه: “ئه وه ئیشی خومه، من مهيموونیکم که ناوی مروقه کان دهرزم، ئه وه وهک نه خویشییه کی کوشندهیه بوم. کاتیک چاوم به ناویک دهکه ویت، ناتوانم جلهوی خوم بگرم، ههلبه ته هه موو ناویک نا، هه ر کاتیک چاوم له دووی ناویک بیت ده بیت به هه ر نرخیک بووه به دهستی بینم. خویشم دهزانم ئه وه کاریکی راست نییه، به لام به دهست خوم نییه.”

“تو دهتویست بیته به شه ناو خویشییه که ی ئیمه و تابلوکه ی یوکو بدزیت؟”

“به لی، من عاشقی جوانکیله ماتسوناکا ببووم، هه رگیز له ژيانمدا که سیک هینده سه رنجمی رانه کیشابوو، به لام که نه متوانی شتیک بکه م به دهستی بینم، بریارم دا به هه ر نرخیک بووه ناوه که ی به دهست بینم. ئه گه ر ته نیا ناوه که شیم دهست که وتبایه رازی بووم، به لانه کینی پیش ئه وه ی نه خشه که م جیبه جی بکه م، کیژوله ماتسوناکا دونیای جی هیشت.”

“ئه دی تو دهستت له خوکوژییه که ی ئه ودا نه بووه؟”

مهيموونه که به ناره حه تی سه ری راوه شاندا و گوتی: “نه خیر، نه مبووه، ئه و رووداوه هیچ دهستی منی تیدا نییه، تاریکیه ک ناخی ئه وی پر کردبوو.”

“ئه ی چو نچونی دوا ی ئه و هه موو ساله زانیت تابلوکه ی لای منه؟”

“زوری ویست تا توانیم له وه تینگه م. کاتیک ماتسوناکا مرد، ویستم ناوه که ی له سه ر له وحه که بدزم، به لام له وی نه بوو، هیچ که سیکیش نه یده زانی تابلوی ناوه که ی له کوئییه. بو دوزینه وه ی شوینه واریک هه ولی زورم دا و به دبه ختی زورم کیشا، به لام نه متوانی په یدا ی بکه م. له به ر ئه وه ی تو و ماتسوناکا زور لیکه وه نزیک نه بوون، هه ر به خه یالیشمدا نه ده هات تابلوکه ی لای تو جی هیشتییت.”

میزوکی گوتی: “راست ده که ییت!”

“به هاری پار بوو بیرۆکه یه ک له میشکما بلاچه ی کرد، که له وانیه، ته نیا له وانیه، ئه و تابلوکه ی دایته ئیوه. کاتیک زوری ویست تا توانیم شوینه وارتان بدوزمه وه، بزانه هاوسه رگیریتان کردوه و ناوی نویتان میزوکی ئاندوه، له باله خانه یه ک له شینگاوا ده ژین.

خۇشتان دەزان، مەيموونبۇون ئەو كارە زۆر ھىتاش دەكاتەو. بە ھەر شىئەيەك بوو
توانىم ئەوانە بدزم.”

“ئەدى بۇ تابلۇكەى منت برد؟ بۇچى تەنيا ئەو ھى يوكۆت نەبرد؟ من لەبەر ئەو ئىشەى تو
توشى دەردەسەرىى زۆر بوومەو.”

مەيموونەكە بە شەرمەزارىيەو سەرى لەقاند و گوتى: “زۆر زۆر داواى لىبوردن دەكەم.
كاتىك چاوم لە سەر ناويك بيت ھەر دەبى بيدزم. ئەو شەرمەزاركەرە، بەلام ناوى ئىو
بەراستى دلى بچكۆلەى منى بزواند. ھەر وەكوو گوتم ئەو نەخوشىيەكە، جۆرىك وەسوسەسەيە
كە ناتوانم بەسەرىدا زال بم. خۆيشم باش دەزانم كارىكى دروست نىيە، بەلام ھىچم لە دەست
نايەت. لە ناخى دلمەو لە ھەموو ئەو كىشانەى بۇ ئىو دەروست كردوو داواى لىبوردن
دەكەم.”

خاتوو ساكاكى گوتى: “ئەو مەيموونە لە زىرابەكانى شىنگاوا خۆى شارەبوو، بۇيە داوام
لە مىردەكەم كرد داواى يارمەتى لە ھاوکارە گەنجەكەى بكات، تا بىگرن.”

كاكى ساكاكى گوتى: “ساكورادا زەحمەتتەيەكەى كىشا.”

ساكورادا بە خۇنازىنەو گوتى: “كارمەندى حكومەت دەبىت نامادە بيت تاكو ئەگەر ھەيوانى
وەك ئەمە لە زىرابەكان خۆى شارەبوو دەست بە كارەكەى بكات. ئەو ھەشارگەيەكى لە
تاكاناوا ھەيە وەك بىكەى چالاكىيەكانى لە توكىو بە كارى دىنىت.”

مەيموونەكە گوتى: “لە شاردا جىيەك بۇ ژيانى ئىمە نىيە، دارستانەكان گەلىك كەمن و بە رۆژ
جىيەك بۇ خۇشاردەو نىيە. ئەگەر لەسەر زەويىش برۆين، خەلك ھىرشمان دەكەنە سەر و
دەيانەوئىت دەستگىرمان بكن. مندالەوردكە بە دوامان دەكەون، لەبەر ئەو ناچارىن لە
ژىرەمىنەكان خۇمان وەشىرىن.”

مىزوكى لە خاتوو ساكاكى پىرسى: “ئەى ئىو چۆن توانىتان لەو تىبگەن مەيموونەكە لە
زىرابەكان خۆى شارەبوو تەو؟”

“دوو مانگ پیشتەر که پیکه وه قسه مان کرد، له گه ل بابته که دا رۆیشتم، زور شت ورده ورده بۆم رۆشن ده بوونه وه. له وه گه یشتم ده بیت شتیک هه بیت ناوه که تی دزیبت. هه ر چیه ک بوایه ده بو له ژیرزه وی بژیایه، جیگه لیکه کهم هه بوون ئه و دهیتوانی لیان بژی. یان ده بو له زیرابه کان بیت یان تونیله کانی میترو. ژبه ر هه ندی به میرده که مم گوت گیانه وه ریک هه یه له زیرابه کان بژی و داوام لی کرد ئه ویم بۆ بگه ریبت. ئه ویش ئه و مهیمونه ی دۆزییه وه.”

میزوکی ماوه یه ک نهیتوانی قسان بکات، دواتر پرسی: “به لام چۆن به گوینگرتن له قسه کانی من ئه وه تان بۆ ده رکه وت؟”

کاکی ساکاکی که زور رژد ده رده که وت، گوتی: “له وانه یه بۆ من که میردی ئه وم، باش نه بیت ئه و قسه یه بکه م، به لام هاوسه ره که م مروقیکی زور تاییه ته و توانای نائاسایی هه یه. له ماوه ی بیستدوو سالی هاوسه رگیریمان زور شتی سه یرم لی دیوه. له به ر ئه وه ئه وه نده هه ولیکی زورم دا تا ئه م نووسینگه یه ی راویژکاری لیره دا بۆ بکه مه وه، به م جۆره ده توانیت سوود به هه موو خه لکی شینگاوا بگه یه نیت.”

میزوکی پرسی: “ده تانه ویت چی له مهیمونه که بکه ن؟”

ساکورادا یه کسه ر گوتی: “نابیت لیگه ریین زیندوو بیت. گرنگ نییه خوی چی ده لیت، کاتیک ئه و جانه وه رانه خوی ئاویان تیدا دروست ده بیت ئیتر ناتوانن دهسته بهرداری بن. زوری پی ناچیت ده گه رینه وه سه ر خووه کونه که یان، قوونه ک فیرو بوو به ترین ته رکی ناکا به به رین*، دلنیا بن له وه.”

کاکی ساکاکی گوتی: “بوسته، گرنگ نییه ئیمه چ به لگه یه کمان بۆ کوشتنی ئه و هه یه، ئه گه ر کومه له کانی مافی ئازهلان به وه بزانه ئیمه مهیمونیکمان کوشتوو، شکاتمان لی ده که ن، ئه و وه خته ش* ده بیت دونیا یه ک پاره بیژیرین. بیرته کاتیک قه له ره شه که مان کوشت، چ هه رایه کیان نایه وه؟ نامه ویت شتیکی وا روو بداته وه.”

مهیمون له کاتیکدا سه ری بۆ داده نواند، گوتی: “داواتان لی ده که م نه مکوژن. دهستم دامانتان من کردم و ئیوه نه یکه ن*، راسته من کیشه ی زورم ناوه ته وه، دانی پیدا ده نیم کاره که م دروست نه بوو، به لام هه ندیک ئه نجامی باشیشی هه بووه.”

كاكى ساكاكى به توندى پرسى: "ولهام بدهوه! دزینی ناوی مروّقه‌کان ده‌بیت چ ئەنجامیكى باشی هه‌بیت؟"

"من ناوی مروّقه‌کان دده‌دزم، قسه‌ی تیدا نییه و راسته، به‌لام به‌و کاره‌م خراپیه‌کانیشی له‌گه‌ل ناوه‌که‌یدا ده‌به‌م. نامه‌وی به‌ خۆمدا هه‌لبێم، به‌لام ئەگه‌ر ئەوکات ده‌متوانی تابلۆی ناوی ماتسوناکا بدزم، له‌وانه‌یه ئیستا زیندوو بووایه."

میزوکی پرسى: "چۆن ئاوا دلنیاى؟"

مه‌یموون گوتى: "ده‌متوانی له‌گه‌ل ناوه‌که‌یدا هه‌ندیک له‌ تاریکیه‌کانی ناخیشی له‌گه‌ل خۆمدا بیه‌م."

ساکورادا گوتى: "من باوه‌ر به‌و چه‌لته‌چه‌لتانه ناکه‌م، ئەو ده‌زانیت گیانی له‌ مه‌ترسیدایه‌ بۆیه ده‌یه‌ویت لیکدانه‌وه‌ی ئاوا بۆ کاره‌که‌ی بکات."

خاتوو ساكاكى له‌کاتیکدا ده‌سته‌کانی لیک گری دابوو، گوتى: "له‌وانه‌یه ئاواش نه‌بیت، ده‌کرى باشیشی هه‌بیت. دواتر رووی له‌ مه‌یموونه‌که‌ کرد و گوتى: کاتیک ناوه‌کان ده‌دزیت باشی و خراپیه‌کانیش بیکه‌وه ده‌به‌یت؟"

مه‌یموون گوتى: "به‌لێ وا ده‌که‌م، من چاره‌یه‌کی ترم نییه، هه‌موو شتیک وه‌ک ئەوه‌ی هه‌ن له‌گه‌ل خۆمدا ده‌به‌مه شوینیک."

میزوکی له‌ مه‌یموونه‌که‌ی پرسى: "باشه، چ شتانیکی خراپ له‌گه‌ل ناوه‌که‌ی مندایه‌؟"

مه‌یموونه‌که‌ گوتى: "پیم باشته‌ره هه‌چ شتیک له‌و باره‌یه‌وه نه‌لیم."

میزوکی پیداغری کرد و گوتى: "تکایه بیلێ!" دواتر ساتیک وچانی دا و گوتى: "ئه‌گه‌ر وه‌لامی پرسیاره‌که‌م بده‌یته‌وه، لیت ده‌بوورم و له‌ هه‌موو ئەوانه‌ی لێره‌ن داوا ده‌که‌م بته‌خشن."

"به‌راستیه‌؟"

میزوکی له‌ كاكى ساكاكى پرسى: "ئه‌گه‌ر ئەو مه‌یموونه‌ راستیه‌که‌م پى بلیت، ئیوه ده‌یه‌خشن؟ ئەو گیانداریکی خراپ نییه. له‌ ماوه‌یه‌دا زۆر ئازاری کیشاوه، لیکه‌رین بزانه‌م"

دەيەويەت چىم پىن بلىت. دواى ئەو دەيبەين لە شاخى تاكو يان شوينىكى ئاوايى بەرەلای دەكەين، پىم وانىيە ئىتر كىشە بۇ كەسىكى دى دروست بكات، ئىوھ چى دەلین؟”

كاكى ساكاكى گوتى: “ئەگەر ئىوھ ئەوھتان دەوئ، من كىشەيەكم نىيە.”

دواتر پرووى لە مەيموونەكە كرد و گوتى: “ھا چ دەللى، سویند دەخويت ئەگەر لە چپاكان بەرەلات بکەين ئىدى گورت گوم دەكەيت و نایەوھ توكیو؟”

مەيموونەكە بە دلتهنگى بەلینى دا: “بەلئ قوربان، قەسەم دەخوم، ئىتر كىشە بۇ ھىچ كەسىك دروست ناکەم، ئىدى ھىندەش گەنج نىم، ھەول دەدەم لەمەودوا ژيانىكى نوئ دەست پى بکەم.”

ساکورادا گوتى: “بۇ ئەوھى دلنيا بىنەوھ دەتوانىن نىوشانەکانى داغ بکەين و نىشانى بکەين، تا ئەمجارە بىناسىنەوھ. پىم وایە ئەو چرایەى بۇ مۆرى قەزاكە سوودى لئ دەبىنن، لەو دەوروبەرە بىت.”

مەيموونەكە پارايەوھ: “تخوا قوربان گيان ئەوھم لەگەلدا مەكەن. ئەگەر داغم بکەن ئىدى مەيموونەکانى تر ناھیلن تىكەلئان بم، ھەرچىتان دەويت پىتان دەلئم، بەس داغم مەكەن.”

كاكى ساكاكى گوتى: “باشترە ھەندىك نىانتەر بىن، واز لە داغکردن بىنن. ئەگەر مۆرەكەى قەزاكە بە كار بەننن بۇ بەستنى بەلئنەكەى نىوانمان باشترە.”

ساکورادا بە ناؤمىدى گوتى: “حەقى ئىوھەيە.”

مىزوكى لە چاوه بچووك و سوورەكەى مەيموونەكە رامما و گوتى: “باشە بۆچى نالئىت چ شتانىكى خراپ لەگەل ناوھكەى مندایە؟”

“ئەگەر بىلئم لەوھە بەرەنجىت.”

“گوتم گرنگ نىيە، بىلئ.”

بۇ ساتىك مەيموونەكە كە لۆچىكى زۆر لە نىوچەوانىدا بوو، بىرى لئ كردهوھ و گوتى: “پىم باشە ئەوشتانە نەزانىت.”

“گوتم گرنگ نییه، به راستی دهمه ویت راستییه که بزاتم.”

مهیمونه که گوتی: “باشه، دهیلیم. دایکتان ئیوهی خوش ناویت، هرگیز خوشی نه ویستوویت، تهنانهت بۆ چرکه یه کیش، له و کاته وهی له دایک بوویت، نازاتم بۆ، به لام ئه وه راستییه که یه. خوشکه گهره که شت به هه مان شیوه توی خوشناویت. دایکتان ئیوهی بۆ قوتابخانهی یوکوهاما نارد تا له دهستان پزگاری بیت. ئه وه دهیویست چهندهی ده توانیت تو دوورتر بنیژیت. باوکتان که سیکی خراپ نییه، به لام له و جوره مروفانهش نییه که به توانا بیت و بتوانیت بهرگریتان لی بکات. ژبه ره هندی کاتیک بچووک بوون، هیچ وهختیک خوشه ویستی ته وواتان نه دیتوه. پیم وایه خوتان له وه ئاگادارن، به لام به ئه نقهست چاوتان له ئاستی ئه وه راستییه دا بهست. ئیوه هه ولتان دا هه موو ههسته نه رینییه کانتان سه رکوت بکن. ئه و بابه ته بووته به شیک له بوونتان. له به ره هندی هرگیز نه تانتوانیوه که سیکتان له ناخی دل وه خوشبویت.”

میزوکی بیدهنگ بوو.

“ژیانی خانه وادهی ئیوه خوش و بیکیشه دیاره، له وانیه به و جورهش بیت، به لام ئیوه له ناخی دلتانه وه هاوسه ره که تان خوشناویت، راستی نالیم؟ تهنانهت ئه گهر مندالیشتان بیت، بابه ته که ئه وه نده ناگوریت.”

میزوکی نوتقی لیوه نه هات. سه ری دانه واند و چاوانی داخست. ههستی ده کرد جهستهی له دوخی شیبوونه وه دایه. پیست و ئه ندامه کانی و ئیسکیشی له دوخی وردوخاشبووندا بوون. ته نیا شتیک ده یژنه فت * دهنگی هه ناسه هه لکیشانی خوی بوو.

ساکورادا له کاتیکدا سه ری راده وه شاندا، گوتی: “کاره ساته مهیمونیک بویری هه بیت ئه و قسانه بکات. سه روک ئیدی من ناتوانم بهرگه بگرم. ریگم بدن به سزای کاره که ی بگه یه نم.”

میزوکی گوتی: “هیدی بن. ئه وهی مهیمونه که گوتی راسته. ماوه یه کی زوره ئه وانه ده زاتم. به لام هه میسه چاوم له ئاستیان داخستوه. ئه و راستی گوت. تکا ده که م بیبه خشن. بیبه نه شاخه کان و به ره لای بکن.”

خاتوو ساکاکی دهستی له سه ره شانی میزوکی دانا و گوتی: “دلناییت ئه وهت ده ویت؟”

“ئىتر ناوھكەى خۆم وەرگرتووتەتەو، گرنگ نىيە، ئىدى دەمەوئىت لەگەل ھەموو ئەو شتانە بژىم. ئەو ناوى منە، ژيانى منە.”

خاتوو ساكاكى رووى لە ھاوژىنەكەى كرد و گوتى: “ئازىزەكەم! وا باشتەرە پشووئى كۆتايىي ھەفتە مەيموونەكە ببەيتە كئوى تاكو و بەرەلاى بكەيت. پئىت چۆنە؟”

كاكى ساكاكى گوتى: “بە راي من كئشەى نىيە، دەتوانىن خۆرەوھ * تازەكەشمان تاقى بكەينەوھ.”

مەيموون گوتى: “نازانم چۆن سوپاستان بكەم.”

كاكى ساكاكى گوتى: “خۆ لە ئۆتۆمبىلدا تىك ناچىت؟”

مەيموون گوتى: “بەلئىن دەدەم كوشنى ماشىنە نوئىكەتان پىس نەكەم. بە درىژايى رىگاگە ئاگام لە رەوتارەكانم دەبئىت. بىزارىشتان ناكەم.”

كاتىك مىزوئى خواحافىزىي لە مەيموونەكە دەكرد، تابلۆئى ناوى يوكو ماتسوناكاي پىن دا و گوتى: “ئەو بە لاى تو بئىت. لاى خۆت بىپارىزە و ئىتر ناوى كەسى تر مەدزە.”

مەيموون لەكاتىكدا زۆر رژد دەردەكەوت، گوتى: “وھك چاوم دەپپارىزم. ئىدى ھەرگىز دزىيش ناكەمەو، بەلئىن دەدەم.”

“دەزانىت بوچى يوكو پئىش مردنى ئەو تابلۆئىيە لە لاى من جى ھىشت؟ بوچى منى ھەلبىزارد؟”

مەيموون گوتى: “نازانم بو، بەلام ئەگەر ئەو كارەى نەكردبووايە، من و تو نەماندەتوانى يەكترى ببىنين، پئىم وايە يارىي چارەنووس بووھ.”

مىزوئى گوتى: “راست دەكەيت ھەقى تويە.”

“ئەو شتەى گوتم ئىوھى رەنجاند؟”

مىزوئى گوتى: “بەلئى، زۆر نارەھەتى كردم.”

“خەجالەتم! نەمدەويست ئەو شتانەتان پى بئىم.”

“پيويست ناکات، خۆم به جۆريک ئەو شتانه م دەزانی، له کوتاييدا دەبوو رۆژيک پووبه پووی راستييه کان ببوومايه وه.”

مهيموونه که گوتی: “خه يالم ئاسووده بوو.”

میزوکی گوتی: “خوات له گه ل، پيم وانبيه ئيتر بتوانين يه کتري ببينين.”

مهيموون گوتی: “ئاگاتان له خۆتان بيته، زور سوپاس که رۆحي خرابي منت رزگار کرد.”

ساکورادا له کاتيکدا داره که ی له ناوله پي دهستی دها، گوتی: “باشتره ئيدي له و دهوروبه ره نه تبينين. ئەمجاره ده تبورم، له بهر ئەوه ی سه رۆکم وای ده ویت، به لام ئەگه ر يه ک جاري دی لي ره بتبينم، به ئاسانی رزگار ت نابيت.”

مهيموونه که له وه گه يشت ئەوه ته نيا هه ره شه يه کی بينه ما نيه.

دوای ئەوه ی ميزوکی و خاتوو ساکاکي گه رانه وه نووسينگه ی رايژکار ييه که، خاتوو ساکاکي پرسى: “باشه! بۆ هه فته ی ئاينه ده چي بکه ين؟ هيج شتيکی تر هه يه بته ویت له باره يه وه له گه لمداد بدوييت؟”

میزوکی سه ري راوله شانده و گوتی: “نه خير، مه منوونم، پيم وایه کيشه که م چاره بووه، بۆ هه موو ئەو کارانه ی بۆ منتان کردووه سوپاستان ده که م.”

“ناته ویت له باره ی ئەو شتانه وه ی که مهيموونه که پي گوتيت پيکه وه قسان بکه ين؟”

“نه خير، پيويسته خۆم له گه ل ئەو شتانه راييم. پيويسته بۆ ماوه يه ک خۆم بيريان لي بکه مه وه.”

خاتوو ساکاکي گوتی: “دلنيام ئەو کاره توانايه کی زياتر ت پي ده به خشيت.”

میزوکی پرسى: “نه گه ر نه متواني، ده توانم ديسان بي مه وه لاتان؟”

خاتوو ساکاکي بزه يه کی کرد و گوتی: “هه لبه ته، ديسان ده توانين پيکه وه خه ريکی شتانيکی دی بين.” دهستی يه کتريان گوشي و مالئاوايييان له يه کتري کرد.

کاتیک میزوکى گه‌یشته‌وه مالى، بازنگ و تابلوى ناوه‌کەى له‌نیو پاکه‌تیکی قاوه‌بی دانا، پاکه‌ته‌کەى خسته نیو جانتا مقه‌باکەى که له‌نیو دۆلابه‌که‌دا بوو. ئیستا که ناوه‌کەى خۆی وه‌رگرتبووه‌وه، ده‌یتوانی ژیانیکی ئاسایی خۆی بژیت. له‌وانه بوو ژیانیکی شیاوی هه‌بیته، یان دیسان شته‌کانی لی تیکوپییک بچیته‌وه، به‌لام لانیکه‌م ناوه‌کەى خۆی له‌ کن بوو، ناویک که به‌ تاقی ته‌نیا هیی خۆی بوو.

.....

په‌راویز:

* A shingawa monkey

ئه‌و سه‌رچاوه‌یه‌ی ئیمه‌ لییه‌وه وه‌رمانگی‌راوه:

میمون شینگاوا

- دیدن دختر صد در صد دلخواه در صبح زیبای ماه آوریل / ترجمه: محمود مرادی / چاپ سوم

ئه‌م چیرۆکه‌ی هارۆکی هیی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌مه‌وپیشه، له‌م سالانه‌ی دوایی چیرۆکی تری نووسیوه لی‌ره‌ ناو و لینکی چیرۆکه‌که‌ داده‌نیم پیشنیازی وه‌رگی‌ره‌کانی دی ده‌که‌م وه‌ریبگی‌رن.

ناونیشانی چیرۆکه‌که‌ به‌ کوردی ده‌بیته (دانپیدانانه‌کانی مه‌یموونیکى شینگاوا)

ئەمەش ناوہ ئینگلیزییەکی و لینکی چیرۆکەکیە

Confessions of a Shingawa monkey

by Haruki Murakami

لینکی چیرۆکەکی بە ئینگلیزی:

<https://www.newyorker.com/magazine/2020/06/08/confessions-of-a-shinagawa-monkey-haruki-murakami>

* لە وەرگێزێرێکی فارسییەکی دا نووسراوە فرۆشندە واتە فرۆشیار، بەلام لەبەرئەوەی لە ژینگەکی ئێرەدا مەو دەچیتە لای بەرگدروو بۆ دەستکاری کردنی جلەکانی بۆیە گۆریومانە بە بەرگدروو.

* ئیدیۆمی (خۆ فلیمی هیندی نییە) لەناو ژینگەکی ئێمەدا باوە بۆ شتیک زۆر گەورەکرایتەو و درۆی زۆری تینداکرایت، وەرگێزێرێکی فارسی تەنیا نووسیویەتی وەک فیلمەکان نییە، بەلام ئێمە بەو ئیدیۆمەمان گۆری.

* بەئاگاھاتنەو، لەخەووەلسان، هەلسان.

* چیرەدریژ: زۆربلی، چەنەدریژ، دریزدادپ، زۆربلی (فەرھەنگی ئاناھیتا)

* خراو: بەد، خراپ، ناسزا... (مەردوخ، هەنجانەبۆرینە، فەرھەنگی خال)

* لەوەرگێزێرێکی فارسییەکی دا هاتوو (خیلی خوب صحبت می کرد) ئێمە بە خوشمەشرەب وەرمانگێراو.

* لیره‌دا له‌جیی فکر نمی‌کردند لییان نه‌ده‌روانیمان به‌کاره‌یتاوه، چونکه پیمان وایه روانین ته‌نیا بۆ ته‌ماشاکردنیکی رووکه‌شی به‌کارنایه‌ت و پیوه‌ندی به‌بیرکردنه‌وه و ته‌ماشاکردنیشه‌وه هه‌یه.

*چشت: شت، تشت(مه‌ردوخ، هه‌نبانه‌بۆرینه)

*زه‌لام: شتی گه‌وره(فه‌ره‌نگی خال)

تانه: طعنه‌زدن(هه‌نبانه‌بۆرینه)

تانه: ته‌شه‌ر(فه‌ره‌نگی خال)

له‌زمانی ئاخاوتنی هه‌ندیک ناوچه‌دا تانه‌وته‌شه‌ر پلاروپنچک بیکه‌وه‌ش به‌هه‌مان مانا به‌کاردین

*نوسه‌ر(دووه‌زارینی) به‌کاره‌یتاوه که دراوی یابانه، ئیمه‌لیره‌دا به‌دینار گۆریومانه.

*حه‌وسه‌له: سه‌بر، پشوو، له‌سه‌رخویی(فه‌ره‌نگی ئاناھیتا)

* له‌کتییی تریشدا بینیومانه وه‌رگیره‌ فارسه‌کان له‌ وه‌رگیرانی پشووی کوتایی هه‌فته‌دا وه‌رگیرانی وشه‌یی ده‌کن که به‌رای ئیمه‌گونجاوتره‌ یان له‌ په‌راویز روونکردنه‌وه بده‌یت یان بیگۆرین له‌گه‌ل ژینگه‌ی خۆمان بیگونجینین، وه‌رگیرانی فارسی نووسییوه‌تی (هر شب جمعه‌ با قطار شیکانس می‌رفتم و یکشنبه‌ بر می‌گشتم) ئیمه‌لیره‌ کردوومانه‌ته‌ شه‌وانی شه‌مه‌ به‌ شه‌مهنده‌فه‌ری شیکانس ده‌رۆیشیتین و پینجشه‌ممان ده‌گه‌راینه‌وه. له‌به‌رئوه‌ی له‌زۆربه‌ی قوتابخانه‌ تاییه‌تیه‌کانی ئیره‌هه‌ینی و شه‌ممان پشووه.

* له‌ وه‌رگیرانه‌ فارسییه‌که نووسراوه‌ له‌ده‌رگا درا ده‌رگای کرده‌وه و له‌به‌رده‌رگاوه‌ستابوو، ئه‌وه‌نده‌ وشه‌ی ده‌رگا دوواباره‌ کردووه‌ته‌وه به‌بروای ئیمه‌ ئه‌وه‌نده‌ دوواباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌یه‌ک به‌بی هۆکاریکی شیواو چیژی رسته‌سازی ده‌کوژیت، بۆیه‌ رسته‌ی کوتاییمان گۆریوه و نووسیومانه‌ کاتیک ده‌رگای کرده‌وه له‌به‌رده‌میدا وه‌ستابوو، له‌جیی ئه‌وه‌ی بنوسین له‌به‌رده‌رگا وه‌ستابوو.

*به ددل: حه سوود فه رهنگی مه ردوخ، لیږدها هیئاومانه ته وه تا وشه زور دوو باره نه کهینه وه و دهره تیکیش بیت بتوانین په خنه یه کی ئه و هاوواتایه ی به ددل له فه رهنگی مه ردوخدا بکهین، وشه یه کی ترمان له کوریدا هیه له پرووی پیکهاته و ماناوه زور له به ددل نزیکه و ماناکه شی له پرووی لوژیکیه وه جیاوازه له حه سوودی هه روک له فه رهنگی خالیشا هاتووه (دلپیسې: بریتیه له گومان په یاکردن دهر باره ی یه کیک به خرابی) دلپیس زور نزیکه له به ددل یان دلخراپ.

* وهرگیږه فارسه که یکشنبیه نووسیوه ئیمه به قه سد گورپومانه به شه ممه تا له گه ل پشووی خویندنگاګانی خومان ریکی بخهین.

شقالته: کبریت، شخاته (هه نبانه بۆرینه)

قروقه پ: بیدهنگی و قسه نه کردن (فه رهنگی خال): بیصدا (هه نبانه بۆرینه)

*حالی بوون: سه رلنده رکردن: دانستن، فهمیدن (مه ردوخ، هه نبانه بۆرینه)

هه رتک: * هه ردووکیان، هه ردک: هردو (مه ردوخ، هه نبانه بۆرینه)

*نوره: سه ره هاتنه سه ر له کاریکدا: نوبه، نوبته (فه رهنگی خال، هه نبانه بۆرینه)

*تر: دی: دیکه

ئیمه هه موویان به کاردینین و هه مووشیان به پیی فه رهنگه ناسراوه کانی زمانی کوردی هه مان مانا ددهن له وانه (فه رهنگی خال، هه نبانه بۆرینه)، ته نیا پیویسته ناګاداربین له و هه له یه ی له گه ل (تری پاشگر بۆ پله ی به راورد به کاردیت، ئه میان به کوتایی وشه که وه دهنووسیندیریت، به لام ئه وه ی به مانای (دی، دیکه) دیت ده بیت له وشه که ی پیش خوی جیا بکریته وه.

به رامبه ر: به رانبه ر: به رابه ر له فه رهنگه کانی (خال، مه ردوخ، هه نبانه بۆرینه) ئه و وشانه هاوواتان، بویه هه ره هه موویان به هه مان مانا به کاردین.

*دالان: ریگی به دیواری سه رداپوشراو: ریږه و (خال، هه نبانه بۆرینه، مه ردوخ)

*بالاړو: مصعد(گوفه‌ند و زنار)

* شتی زلی قه‌به(خال)

* ناهومیډی: ناومید، دل‌ساردی له به‌ئاوات گه‌یشتن(هه‌نبا‌نه‌بۆرینه)

*تیپ: کوم‌ل، ده‌سته(هه‌نبا‌نه‌بۆرینه)

ده‌رگا: ده‌رگه / له فەرهنگی هه‌نبا‌نه‌بۆرینه و خالدا به‌ه‌مان مانا دین و به هه‌رتک شیوه‌ش
ده‌نوسرین.

*ه‌سکه‌مل: کورسی یه‌ک نه‌فهره(خال، هه‌نبا‌نه‌بۆرینه)

* حه‌یوان: گیاندار، جان‌وه‌ر(مه‌ردوخ، هه‌نبا‌نه‌بۆرینه) بۆچی وشه‌ی حه‌یوان به‌کاره‌ینراوه؟
له‌به‌رئوه‌ی زیاتر له زمانی ئاخاوتن هه‌ی حه‌یوان وه‌ک جنیو یان سووکایه‌تی به‌کار دیت و
خۆشگۆتره له‌سه‌ر زمان.

* په‌ندیکی کوردیی گونجاوه بۆ ئه‌و شوینه.

* وه‌خت: کات، سات (هه‌نبا‌نه‌بۆرینه، خال)، ئیواره وه‌خت: کاتی ئیواره (قاموسی زمانی
کوردی زه‌بیحی)

*من کردم ئیوه نه‌یکه‌ن، له وه‌رگیرانه فارسییه‌که له پووی پیکه‌اته‌ی رسته‌وه ریک شتیکی
ئاوایی نالیت، به‌لام ئیمه به‌و ئیدیومه کوردیه گوریومه و گونجاندومه‌مانه.

*ژنه‌وتن: ژنه‌فتن: شنیدن: بیستن(خال، هه‌نبا‌نه‌بۆرینه)

*خۆپه‌و: ئۆتۆمۆبیل